

Maj
1998

41

**ADAPTACJA ZABYTKOWEGO PAŁACU
W ŁOPUSZNI NA CELE
KULTURALNO-OŚWIATOWE**

**KTÓRY Z RESORTÓW BUDŻETOWYCH
CIERPI NAJWIĘKSZĄ BIEDE**

NOWE STAWKI HONORARIÓW AUTORSKICH

index

PISMO POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

W numerze:

Obrady Senatu

Oddziaływanie dróg
na środowisko

Inżynieria
elektryczna
w budownictwie

Z życia uczelni:

- Dni Kariery '98
- Coraz bliżej uniwersytetu
- Polityka kadrowa KPBP BICK S.A.
- Wystawa w Pałacu Kieleckim
- Juwenalia '98
- Wystawa Wydawnictw Amerykańskich Uniwersytetów
- Nowe stawki honorariów autorskich

Który z resortów
budżetowych cierpi
największą biedę?

Infradźwięki

Wzrost nakładów na
szkolnictwo wyższe

Adaptacja
zabytkowego pałacu
w Łopusznie na cele
kulturalno-
oświatowe

Przewodnik
Bibliograficzny

Czasopisma
elektroniczne
w Internecie

Wydawnictwo PŚk

Trudne początki
cementowni
w Nowinach

Z kraju... Z regionu...

Poletko humanisty

Prof. dr hab. inż. Andrzej Neimitz otrzymuje nominację na stanowisko profesora zwyczajnego

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego PŚk mianowano dr. hab. inż. Ryszarda Dindorfa

Obrady Senatu

OBRADY SENATU

25 marca '98

Posiedzenie Senatu rozpoczęło się uroczystością wręczenia **prof. dr. hab. inż. Andrzejowi Neimitzowi** nominacji na stanowisko profesora zwyczajnego. – Jest to najwyższe stanowisko w karierze naukowej, a my jesteśmy bardzo dumni, że osiągnął je nasz pracownik. Bardzo nam zależy na rozwoju kadry naukowej uczelni – powiedział prorektor, prof. Roman Nadolski.

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Świętokrzyskiej mianowano **dr. hab. inż. Ryszarda Dindorfa**, pracownika Wydziału Mechanicznego.

Prawo doktoryzowania

W związku z błędnymi informacjami podawanymi w prasie kieleckiej przypominamy:

30 sierpnia 1972 r. Wydział Mechaniczny, jako pierwszy na naszej Uczelni, uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie *budowa i eksploatacja maszyn*. Natomiast 23 lutego br. otrzymał prawo doktoryzowania w drugiej, szerszej dyscyplinie – *mechanika*. Teraz Wydział przygotowuje wniosek o wyrażenie zgody na prowadzenie habilitacji.

Prawo doktoryzowania posiada także Wydział Budownictwa Lądowego, a Rada Wydziału Elektrycznego pozytywnie zaopiniowała wniosek o nadanie takich praw.

Sprawy osobowe

Senat wyraził zgodę na wniosek o mianowanie **prof. Eugeniusza Po-**

plawskiego na stanowisko profesora zwyczajnego oraz **dr. hab. inż. Tadeusza Stefańskiego** na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Świętokrzyskiej.

Pozytywnie zaopiniowano także wniosek o przyznanie nagrody indywidualnej Ministra Edukacji Narodowej dla doktora **Tadeusza Stefańskiego** za osiągnięcia naukowo-badawcze w 1997 r. w dziedzinie rozwoju metod i technik sterowania adaptacyjnego napędem falownikowym samochodu elektrycznego, a w szczególności za pracę habilitacyjną pt. *Synteza adaptacyjnych algorytmów sterowania momentem falownikowego napędu samochodu elektrycznego z silnikiem indukcyjnym*.

Powołanie Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej

Na posiedzeniu Senatu powołano Uczelnianą Komisję Rekrutacyjną na r. ak. 1998/99 w składzie:

Przewodnicząca – dr inż. Barbara Goszczyńska
Sekretarz – dr inż. Kazimierz Sułko
Członkowie:

- prof. dr. hab. inż. Wiesław Trampczyński (WBL)
- dr. hab. inż. Tomasz Stańczyk, prof. PŚk (WM)
- prof. dr. hab. Halina Jastrzębska-Smolaga (kierunek Z i M)
- dr. hab. inż. Jan Stępień, prof. PŚk (WEA i I)
- Paweł Śmigłarski – student IV r. WBL.

Utworzenie stanowisk profesorów zwyczajnych

W celu podniesienia efektywności prac naukowo-badawczych i zapewnienia właściwej opieki merytorycznej nad młodą kadrą naukową, Senat przyjął jednogłośnie uchwałę, która uznała za zasadne utworzenie stanowisk profesorów zwyczajnych w Katedrach Dróg i Mostów oraz Geotechniki na Wydziale Budownictwa Lądowego.

Informacje

Prorektor **prof. Roman Nadolski**, poinformował senatorów, że nasza Uczelnia uzyskała dofinansowanie z programu TEMPUS dla dwóch programów realizowanych w Politechnice Świętokrzyskiej.

Pierwszy program realizowany pod kierownictwem **prof. Zbigniewa Rusina** dofinansowano w wysokości ok. 200 tys. ECU. Program ten dotyczy transformacji procesów nauczania na Wydziale Budownictwa Lądowego i dostosowania go do standardów europejskich z uwzględnieniem naszego rynku.

Drugi program realizowany pod kierownictwem **prof. Andrzeja Dziecha**, dotyczący zagadnień telekomunikacji, dofinansowano z programu TEMPUS – w wysokości ok. 500 tys. ECU.

Prorektor, **prof. Mieczysław Poniewski** poinformował o zwiększonym dofinansowaniu z KBN inwestycji CLTM (jedynym warunkiem, jaki ma spełnić nasza Uczelnia jest ukończenie tej inwestycji w bieżącym roku).

22 kwietnia '98

Zmiany w Regulaminie Studiów

W obowiązującym dotychczas Regulaminie Studiów Politechniki Świętokrzyskiej wprowadzono zmiany zatwierdzone na posiedzeniu Senatu 22 kwietnia br.

Ustalono m.in.:

- Rok akademicki rozpoczyna się nie wcześniej niż w ostatni poniedziałek września, a kończy najpóźniej na dwa dni przed rozpoczęciem kolejnego roku akademickiego i obejmuje dwa 15-ty-

godniowe semestry – letni i zimowy,

- Przedmiot, którego student nie zaliczył, może być powtarzany nie więcej niż dwukrotnie. Przepis ten

Dokończenie na stronie 4

OBRADY SENATU

Dokończenie ze strony 3

- nie dotyczy studentów I roku studiów dziennych oraz studentów studiów zaocznych i wieczorowych. Za każde powtarzanie przedmiotu z powodu niezadowalających wyników w nauce, z wyjątkiem jednego w czasie całych studiów dziennych, student wnosi opłatę. Wysokość opłaty ustala rektor.
- W czasie urlopu zdrowotnego student może za zgodą dziekana i po przedstawieniu opinii uprawnionego lekarza – brać udział w zajęciach oraz przystępować do zaliczeń i egzaminów z przedmiotów, których poprzedniki ma zaliczone.
 - Wniosek o zawieszenie studiów powinien być złożony do dziekana na piśmie w terminie jednego tygodnia od rozpoczęcia semestru (trymestru). Podstawę do zawieszenia studiów mogą stanowić ważne powody osobiste studenta lub brak możliwości zapisania się na więcej niż 10 godzin zajęć dydaktycznych tygodniowo w danym semestrze (trymestrze).
 - Egzamin komisyjny odbywa się w formie pisemnej określonej przez dziekana. Członkowie komisji mogą jednak zadawać egzaminowanemu studentowi pytania ustne.
 - Student studiów wieczorowych i zaocznych Politechniki Świętokrzyskiej może ubiegać się o przeniesienie na studia dzienne, jeżeli średnia ważona jego ocen, uzyskanych w ostatnich dwóch semestrach (trymestrach) nie jest niższa niż 75 punktów (studia techniczne), 80 punktów (kierunek zarządzanie i marketing). Decyzję w tej sprawie podejmuje dziekan, który także ustala różnice programowe i termin ich uzupełnienia.
 - Studenci innych uczelni, studiów zaocznych i wieczorowych, ubiegający się o przeniesienie się na Politechnikę Świętokrzyską,

mogą zostać przyjęci tylko na ten sam system studiów.

- Warunkiem ukończenia studiów i uzyskania dyplomu jest:
 - Zaliczenie przedmiotów w łącznym wymiarze co najmniej:
 - 3300 godz. na studiach dziennych magisterskich,
 - 2300 godz. na studiach dziennych zawodowych,
 - 1000 godz. na studiach dziennych uzupełniających magisterskich,
 - 2300 godz. na studiach wieczorowych zawodowych na kierunkach technicznych,
 - 1400 godz. na studiach wieczorowych zawodowych na kierunku zarządzanie i marketing,
 - 1100 godz. na studiach zaocznych zawodowych na kierunkach technicznych,
 - 750 godz. na studiach zaocznych zawodowych na kierunku zarządzanie i marketing,
 - 500 godz. na zaocznych uzupełniających studiach magisterskich.
 - Zachowanie w zaliczonych przedmiotach wymaganej przez Radę Wydziału struktury grup przedmiotów katalogowych.
 - Przedstawienie pracy dyplomowej oraz zdanie egzaminu dyplomowego.
 - Zaliczenie praktyk, przewidzianych w programie studiów.
- W skład komisji dyplomowej wchodzi:
 - 1) jako przewodniczący: dziekan, (prodziekan) lub inny pracownik ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub tytułem naukowym, upoważniony przez dziekana,
 - 2) opiekun pracy dyplomowej,
 - 3) recenzent,
 - 4) inny specjalista z danej dziedziny.
- Ocena końcowa za studia jest średnią ważoną ocen wymienionych w ust. 1, przy czym wagi wynoszą odpowiednio 0,65; 0,25; 0,10.

Zmiany te wejdą w życie po zatwierdzeniu przez Ministra Edukacji Narodowej.

Uchwalenie zasad działalności wydawniczej

Kierownik Wydawnictwa mgr **Olga Uberman** przedstawiła projekt uchwały Senatu w sprawie działalności wydawniczej.

Politechnika Świętokrzyska wydaje publikacje o charakterze naukowym, dydaktycznym i innym. W ramach publikacji naukowych wydawane są: monografie, studia, rozprawy i zeszyty naukowe. Publikacje o charakterze dydaktycznym to skrypty z zakresu wiedzy ogólnej, obejmujące treści przedstawiane na wykładach, skrypty z zakresu praktycznej umiejętności rozwiązywania problemów oraz wiedzy niezbędnej do wykonywania ćwiczeń laboratoryjnych. Podobny podział obowiązuje też materiały pomocnicze i informacyjne z zakresu wiedzy ogólnej, a także do ćwiczeń rachunkowych, laboratoriów, projektów, lektoratów itp.

Wydawnictwo PŚk wydaje publikacje naukowe i dydaktyczne w ramach następujących serii wydawniczych: *Budownictwo, Elektryka, Mechanika, Nauki Ekonomiczne, Nauki Humanistyczne, Nauki Podstawowe*. Powołanie nowej serii wydawniczej uchwała Senat na wniosek prorektora ds. rozwoju kadry naukowej, który kieruje polityką wydawniczą Uczelni.

Całością procesu wydawniczego Szkoły pod względem merytorycznym kieruje Rektorska Komisja ds. Wydawnictw, w skład której wchodzi: Przewodniczący Komisji, redaktorzy naukowcy serii wydawniczych, kierownik Wydawnictwa Politechniki Świętokrzyskiej. Komisja ds. Wydawnictw czuwa nad utrzymaniem wysokiego poziomu naukowego, dydaktycznego i edytorskiego wydawanych pozycji uwzględniając interes ekonomiczny Uczelni.

Dokończenie na stronie 8

Oddziaływanie dróg na środowisko

21 marca br. na zaproszenie dziekana Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Świętokrzyskiej, prof. Czesława Lewinowskiego, prof. Marian Tracz z Politechniki Krakowskiej wygłosił wykład nt. WPŁYW I OCENY ODDZIAŁYWANIA DRÓG NA ŚRODOWISKO

Budowa i modernizacja dróg przynosi znaczne korzyści ekonomiczne i społeczne. Równocześnie budowa dróg i odbywający się na niej ruch mogą powodować istotne negatywne oddziaływania na środowisko oraz na zdrowie i warunki życia ludzi. W związku ze wzrostem wrażliwości społeczeństwa na ochronę środowiska rośnie zapotrzebowanie na wiedzę i metody potrzebne do uwzględniania czynników środowiskowych przy budowie dróg, tzw. oceny – OOS. Oceny stwarzają pomost do współpracy i komunikacji między specjalistami z różnych dziedzin, zaangażowanych w procesy inwestycyjne w drogownictwie oraz w ochronę środowiska.

Czasy się zmieniły i zmienił się także sposób budowania dróg – obecnie wiele problemów stwarza sieć zaplanowanych w Polsce autostrad. Padają zarzuty, że autostrady zajmą tyle powierzchni, że Polska nie będzie samowystarczalna pod względem żywnościowym. Stracimy duży potencjał upraw. Nie jest to prawda, ponieważ cały program autostrad zabierze 52 tys. hektarów, co odpowiada w przeliczeniu na produkcję zbóż 0,5% rocznie.

Oceny oddziaływania dróg na środowisko muszą uwzględniać czynniki środowiskowe w każdej fazie inwestycji, tj. planowania, projektowania,

budowy i eksploatacji. Ocena określa sposoby i środki, jakie mogą łagodzić niekorzystne wpływy na środowisko, ma pomóc przy podejmowaniu decyzji – ponieważ dzisiaj nie jest łatwo realizować inwestycje. Jedni mówią o syndromie wysypisk śmieci, inni o syndromie spalarni. Trzeba także uwzględnić reakcję społeczności lokalnej, mieć dla niej argumenty. W tym przypadku dominuje polityka własnych korzyści, każdy będzie bronił swych racji. W Anglii zmienia się dom cztery razy w życiu – dlatego, że nie buduje się go własnymi rękami. Tam buduje się i sprzedaje. W Polsce niejeden właściciel domu buduje go ponad dziesięć lat i jest emocjonalnie z nim związany. Jednak nie można totalnie wszystkiego blokować, w ten sposób jako społeczeństwo nie będziemy mogli się rozwijać.

W Polsce miejscowości powstały wzdłuż dróg. Drogowcy zastanawiają się, co zrobić z tym problemem. Z punktu widzenia bezpieczeństwa sytuacja jest dramatyczna, a jednak ludzie nadal budują przy drogach, co za parę lat spowoduje konflikty. Będą się tworzyć komitety protestacyjne. Sami stwarzamy sobie taką sytuację dając pozwolenia na budowę – ale droga to jest biznes.

Lista inwestycji, które mogą pogorszyć stan środowiska jest bardzo

długa m.in.: rafinerie ropy, elektrownie konwencjonalne i jądrowe, instalacje do usuwania napromieniowania od paliwa jądrowego, inwestycje w robu surówki stali, zakłady chemiczne, linie dalekobieżnego ruchu kolejowego, autostrady, drogi ekspresowe, drogi krajowe i wojewódzkie, porty lotnicze, porty morskie, ujęcia wód podziemnych itp. Wśród inwestycji, które pogarszają stan środowiska znajdują się także parkingi na 500 miejsc, zwłaszcza te bardzo duże – przy centrach handlowych – przejścia graniczne, terminale odpraw celnych, stacje paliw płynnych oraz zajezdnie tramwajowe i autobusowe.

Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych, mając na uwadze potrzebę uzyskania odpowiedniego poziomu ocen oddziaływania dróg publicznych na środowisko, przygotowała wytyczne pt. *Oceny oddziaływania dróg na środowisko*. Kierownikiem zespołu autorskiego tej publikacji jest **prof. zw. dr hab. inż. Marian Tracz**. Sporządzanie oceny jest zadaniem trudnym i odpowiedzialnym. Zadania te realizowane są przez biegłych z listy zatwierdzonej przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

(sol)

Inżynieria elektryczna w budownictwie

16 kwietnia br. na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki odbyło się seminarium pod kierownictwem dr. inż. Antoniego Różowicza nt. KRYTERIA DOBORU OŚWIETLENIA OBIEKTÓW UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ

System oświetlenia dobierany jest do obiektu, który posiada konkretne przeznaczenie, np. szkoła, szpital, biuro itd. Musi spełniać wymagania dobrego oświetlenia obiektu, pomieszczenia czy też stanowiska pracy. Prawidłowe oświetlenie obiektów użyteczności publicznej (sale lekcyjne) po-

winno gwarantować dobre warunki widzenia, dobre postrzeganie. Oznacza to, że w pochmurne dni oświetlenie sztuczne winno być uzupełnieniem światła dziennego, tzn. barwa światła emitowanego przez te źródła powinna być zbliżona do barwy światła dziennego. Współczynnik oddawa-

nia barw powinien być wysoki, by zapewnił pełną zdolność postrzegania i rozróżniania szczegółów oraz odczucie przyjemności związane z przebywaniem w tym obiekcie, także po zmroku.

Dokończenie na stronie 6

Dni Kariery '98

28 kwietnia br. już po raz trzeci w Politechnice Świętokrzyskiej odbyły się „Dni Kariery '98” pod hasłem POMOST STUDENT – FIRMA. Była to szansa dla absolwentów szkół wyższych i właścicieli firm poszukujących wykwalifikowanych, młodych pracowników.

W „Dniach Kariery” organizowanych przez AIESEC Polski Komitet Lokalny w Kielcach wzięły udział znane firmy z naszego regionu. Było to zwerifikowanie wzajemnych oczekiwań pracodawców i studentów. Pracodawcy rozmawiali z przyszłymi absolwentami na temat warunków i szans zatrudnienia. Studenci natomiast mogli składać życiorysy i podania o pracę.

Firmy uczestniczące w „Dniach Kariery '98” prezentowały się w holach budynków B i C Politechniki Świętokrzyskiej, a także w specjalnie wydany z tej okazji katalogu, który studenci otrzymali bezpłatnie.

Dzięki „Dniom Kariery” ogromna rzesza studentów miała szansę zetknąć się osobiście z wymaganiami przyszłych, potencjalnych pracodawców. Mogła też zorientować się w warunkach pracy w różnych miejscach, porównać je między sobą i z własnymi oczekiwaniami.

Podsumowaniem „Dni Kariery” będzie Gala Firm Regionu Świętokrzyskiego, która odbędzie się 8 maja w Centrum Biznesu „Exbudu”, na której zostanie ogłoszony wynik plebiscytu na najbardziej poszukiwanego pracodawcę roku.

Polityka kadrowa KPB BICK S.A.

Do Kieleckiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego KPB BICK S.A. co roku trafiają najlepsi absolwenci Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Świętokrzyskiej. Długoletnich doświadczonych fachowców zastępują ci, którzy pod okiem specjalistów od betonów, konstrukcji, organizacji zarządzania mogą

się jeszcze wiele nauczyć. Na budowach prowadzonych przez przedsiębiorstwo stosowane są nowatorskie technologie. Młodzi inżynierowie uczą się kierować ruchem brygad, organizować front robót. Stażysta, który przejdzie pomyślnie przez wszystkie etapy, z pewnością stanie się później fachowcem wysokiej klasy.

Coraz bliżej uniwersytetu

Prezydent Kielc Bogdan Borkowski 7 kwietnia br. został wybrany przewodniczącym Rady Fundatorów „Fundacji na rzecz powstania Uniwersytetu Świętokrzyskiego w Kielcach oraz rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego w regionie”. Wiceprzewodniczącymi zostali obydwaj rektorzy kieleckich uczelni państwowych. Akt notarialny założenia fundacji podpisano 26 lutego br., miesiąc później wybrano Radę Fundatorów.

Funkcja przewodniczącego wiąże się z dużą odpowiedzialnością. To nie tylko współdecydowanie o wyborze zarządu fundacji, ale także sprawowanie nadzoru nad realizacją celów statutowych, chodzi także o propagowanie idei powstania w Kielcach uniwersytetu, wspomaganie pomysłów na inicjowanie działalności gospodarczej.

16 kwietnia Rada Fundatorów wybrała trzyosobowy zarząd fundacji. Prezesem został prof. Adam Masalski z Wyższej Szkoły Pedagogicznej, funkcję wiceprezesa powierzono prof. Stanisławowi Adamczakowi z Politechniki Świętokrzyskiej. Do zarządu wszedł także pracownik Wydziału Finansowego kieleckiego Urzędu Miasta Sławomir Filosek, który ma być jednocześnie skarbnikiem fundacji.

Inżynieria elektryczna w budownictwie

Dokończenie ze strony 5

Stworzenie dobrych warunków oświetlenia stanowiska pracy wzrokowej wymaga niekiedy stosowania oświetlenia miejscowego. Rozwiązanie to jest ekonomicznie uzasadnione w tych pomieszczeniach, gdzie oświetlenie ogólne jest niewystarczające, np. czytelnie, stanowiska komputerowe w szkole, sale operacyjne w szpitalu itd. Dość często w obiektach użyteczności publicznej spotyka się systemy oświetlenia nie spełniające kryteriów dobrego oświetlenia (złe oddawanie kontrastu, barwy, zbyt duża nierównomierność natężenia

oświetlenia, zbyt małe natężenie oświetlenia, mała sprawność oświetlenia itd.). Wynika to z braku wiedzy lub zaniedbania tak w fazie projektowania, jak i eksploatacji. Oświetlenie takie wpływa negatywnie na komfort pracy i życia użytkowników. Do tego dochodzą wysokie koszty energii elektrycznej. Obecnie nie trzeba nikomu udowadniać potrzeby stosowania dobrych systemów oświetleniowych. Potrzebę taką wymusza coraz droższa energia i dążenie człowieka do poprawy komfortu pracy. Dynamiczny rozwój w ostatnich la-

tach techniki oświetleniowej (tak w fazie technologii jak i technik komputerowych) umożliwia projektantom, jak i eksploatacjom stosowanie różnych metod i środków dobrego oświetlenia. Niewłaściwe ich wykorzystanie prowadzi do efektu odwrotnego (otrzymane warunki oświetlenia będą utrudniać pracę – nadmierny kontrast, olśnienie itd.). Dlatego, aby uniknąć takich efektów, należy powierzyć wykonanie projektu oświetlenia obiektów użyteczności publicznej fachowcom.

(oprac. red.)

Wystawa w Pałacu Kieleckim

Od 4 marca do 1 czerwca br. w Muzeum Narodowym w Kielcach czynna jest wystawa „Od rozbiorów do niepodległości”. Została zorganizowana z okazji osiemdziesięciolecia odzyskania niepodległości i jest znaczącym akcentem wydarzeń kulturalnych 1998 roku. Komisarzem wystawy jest pracownik Muzeum Narodowego mgr Jan Główka. Zatrzaszczył się o to, aby na wystawie znalazło się dużo rozmaitych świadectw, w tym: dokumentów, medali, obrazów, militariów itd., ilustrujących zmagania Polaków o wolną Ojczyznę.

26 marca wystawę zwiedzili studenci IV roku Politechniki Świętokrzyskiej Wydziału Budownictwa Lądowego ze specjalności Konstrukcje Budowlane i Remonty Budowli. O historii obiektu i detalach tej niezwykle interesującej i patriotycznej wystawy wspinała gawędę wygłosiła przewodnik **Janina Małys**. Ta forma zajęć z historii jest dla naszych studentów interesująca z uwagi na możliwość podziwiania wspaniałych eksponatów mających bezpośredni związek z chwalebą przeszłością naszego narodu. Podkreślić tu również należy nieocenioną rolę wykładowcy przedmiotu Historia Gospodarcza – dr Eugeniusza Kosika, który potrafi zainteresować studentów problematyką wykładanego przez siebie przedmiotu.

Naszą ekspedycję naukową rozpoczęliśmy od zapoznania się z historią obiektu, w którym mieści się obecnie Muzeum Narodowe w Kielcach. Pałac w Kielcach zbudowano w latach 1637-1642 staraniem biskupa Jakuba Zadzika z przeznaczeniem na rezydencję biskupów krakowskich, do których wówczas Kielce należały. Obecnie pozostał jedynym w Polsce pałacem z XVII w., zachowanym bez większych zmian. Autorem projektu był prawdopodobnie włoski architekt Jan Trevano, budowniczym Tomasz Poncino. W 1789 r. pałac przejęto pod zarząd państwowy. Po odzyskaniu niepodległości był siedzibą władz województwa kieleckiego. W 1971 r. przekazano go Muzeum Narodowemu w Kielcach.

Forma wczesnobarokowego pałacu nawiązuje do wzorów włoskich. Loggia i zmienny rytm okien tworzą trójdzielny podział fasady poszerzonej odsuniętymi od korpusu wieżami. Dostawione w pierwszej połowie XVIII w. skrzydła zbliżyły pałac do barokowej rezydencji typu francuskiego.

Parter służył celom administracyjnym, piętro – reprezentacyjnym i mieszkalnym. Po obu stronach wielkich sal środkowych Sieni Górnej i Izby Górnej Stołowej umieszczono apartamenty. Apartament południowy, w skład którego wchodzi Sypialnia, Pierwszy Pokój Biskupi, Drugi Pokój Biskupi, Trzeci Pokój Biskupi. Alkierz w wieży sąsiaduje ze Skarbczykiem i Kaplicą. Pokoje po stronie północnej służyły dostojnikom świeckim (Izba Górna Stołowa, Pierwszy Pokój Senatorski, Drugi Pokój Senatorski) i wyższemu duchowieństwu (Pokój Prałatów Krakowskich, Apartament Prałatów Kapituły Krakowskiej).

Pokój Prałatów Krakowskich i Apartament Prałatów Kapituły Krakowskiej, jak również Pierwszy Pokój Biskupi oraz Izba Górna Stołowa wyróżniają bogato polichromowane stropy belkowane. Sufity trzech sal (Trzeci Pokój Biskupi, Pierwszy Pokój Senatorski, Drugi Pokój Senatorski) kryją plafony ujęte ozdobnymi ramami, wykonane w pracowni Tomasza Dolabelli.

Marmurowe portale, kominki, kamieniarka okienna pochodzą z XVII w. Wśród bogatego wyposażenia sal zwracają uwagę cenne meble, gobeliny, obrazy, zwłaszcza tzw. portrety sarmackie.

Na parterze gmachu Muzeum Narodowego w Kielcach mieści się wystawa *Od rozbiorów do niepodległości* – zorganizowana z okazji osiemdziesiątej rocznicy odzyskania państwowości polskiej po wielu latach niewoli – przypomina o tych latach historii, które, jak mogłoby się dzisiaj wydawać, ubrane w legendę czasu są powszechnie znane, ale bywają też zapomniane i okryte tajemnicą. Wprawdzie listopad 1998 r. jeszcze przed nami, to warto już teraz uświadomić sobie wysiłek całych pokoleń

Polaków, żołnierzy insurekcji kościuszkowskiej, żołnierzy powstania listopadowego, uczestników powstania styczniowego, strzelców i legionistów Józefa Piłsudskiego, powstańców śląskich, czy wreszcie żołnierzy wojny 1920 r. Wystawa jest próbą skonfrontowania podręcznikowej wiedzy z realiami.

Wydarzenia lat 1794, 1830, 1846, 1863, 1914, 1918 i 1920 możemy odtwarzać dzięki archiwaliom, fotografiom, przedmiotom pamiątkowym i ikonografii. Wystawa obfituje w eksponaty takie jak: stare monety i banknoty polskie, ulotki i plakaty wzywające do walki i ofiar na rzecz Ojczyzny, odznaczenia, sztandary, broń białą i palną, mundury wojskowe oraz inne eksponaty świadczące o walce Polaków o wolną i suwerenną Polskę. Obrazy Jacka Malczewskiego, Jana Styki czy Wojciecha Kossaka pomagają w stworzeniu atmosfery ułatwiającej łączenie faktów i przyswajanie tak dużego materiału historycznego. Przeszłość widziana z perspektywy ogólnej i przeszłość Ojczyzny stają się na tej wystawie jednością ukazującą tragizm dziejów.

inż. Paweł Jaros, Mariusz Dudek
inż. Przemysław Bieńka,
inż. Rafał Chaiński
(studenci WBL, IV rok)

15 maja kieleckim studentom zagra zespół „Lady Pank”

Juwenalia '98

Juwenalia '98 rozpoczną się w środę, 13 maja, a zakończą w niedzielę 17 maja. Atrakcji przewidziano wiele. W środę – 13 maja, odbędzie się koncert reggae z udziałem zespołów „Houk” i „Skankan”. 14 maja ulicami Kielc przejdzie tradycyjny korowód, który odbierze symboliczne klucze od bram miasta. Tego samego dnia odbędzie się Turniej Uczelni o Puchar Prezydenta Miasta. Czwartek zakończy się koncertem zespołów

szantowych: EKT, „Zeiman i Gar Kumpel”, „Mietek Folk” i „Bluzka”. W piątek studentom zagra zespół „Lady Pank”.

Wystąpi również „Quasi Kabaret Rafała Kmity i kabaret „Ciach”, przewidziano także show kabaretu „Potem” w klubie „Pod Krechą”. 16 maja wystąpi „Kult” z Kazikiem Staszewskim. Tego dnia także odbędzie się druga część kabaretu z udziałem „Kabaretu Moralnego Niepokoju” i

„Teatru Jednego Mima” Ireneusza Krosnego. 17 maja zagrają prawdopodobnie „Formacja Nieżywych Schabuff” i „Pod Budą”.

Tegoroczna Studencka Wiosna Kulturalna w Kielcach organizowana jest przez cztery uczelnie: Politechnikę Świętokrzyską, Wyższą Szkołę Pedagogiczną, Wyższą Szkołę Handlową i Wyższą Szkołę Ubezpieczeń.

OBRADY SENATU

Dokończenie ze strony 4

Informacja finansowa

Prorektor prof. Mieczysław Poniewski poinformował o dotacji przyznanej przez KBN na badania statutowe Szkoły. Dotacja w tym roku wynosi 983 000 zł, co stanowi wzrost o 32% w stosunku do dotacji w roku ubiegłym. Największy wzrost dotacji na badania statutowe rejestruje Wydział Budownictwa Lądowego – o 50%, Centrum Laserowych Technologii Metali – o 40%, Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki – o 28% i Wydział Mechaniczny – o 26,7%. Wydział Mechaniczny otrzymał na ten rok 460 000 zł, Wydział Budownictwa Lądowego 180 000 zł, Wydział Elektrotechniki i Informatyki 273 000 zł i Centrum Laserowych Technologii Metali 70 000 zł. Natomiast Ministerstwo Edukacji Narodowej znacznie zmniejszyło dotację dotyczącą działalności ogólnotechnicznej.

Na posiedzeniu Senatu 22 kwietnia br. wybrano nowego członka Senackiej Komisji Rozwoju Kadry Naukowej i Współpracy z Zagranicą dr Andrzeja Lenarcika.

(oprac. red.)

Wystawa Wydawnictw Amerykańskich Uniwersytetów

W dniach 21 - 23 kwietnia br. w budynku B Politechniki Świętokrzyskiej w sali Rady Wydziału Mechanicznego można było oglądać promocyjną wystawę najnowszych publikacji wydawnictw amerykańskich uniwersytetów. Organizatorami ekspozycji byli: Dział Książek Centrali Handlu Zagranicznego Ars Polona i Biblioteka Główna PŚk.

To już kolejna wystawa poświęcona wydawnictwom zagranicznym, zorganizowana przez Bibliotekę Główną naszej Uczelni. Na wystawie znalazło się 650 publikacji amerykańskich uniwersytetów m.in.: The University of Chicago Press, Harvard University Press, The MIT Press, The Johns Hopkins University Press, Yale University Press, Princeton University Press, The University of California Press, Indiana University Press, Cornell University Press, The University of Michigan Press.

Zaprezentowano książki z różnych dziedzin, począwszy od filozofii

i religioznawstwa po nauki ścisłe, ekonomię, bankowość, finanse i marketing. Ta wystawa była szansą zapoznania się z najnowszymi naukowymi badaniami najbardziej znanych amerykańskich uczelni.

Wystawą zainteresowano przedstawicieli różnych środowisk: bibliotek, księgarni, kieleckich wyższych uczelni, banków, ośrodków badawczo-rozwojowych, zakładów produkcyjnych Kielecczyzny.

W dniach promocji książki można było kupić z 20 procentowym rabatem.

NOWOŚCI WYDAWNICTW UCZELNIANYCH I NAUKOWYCH

**FORUM
KSIĄŻKI**

BEZPŁATNY DODATEK FORUM AKADEMICKIEGO

FORUM KSIĄŻKI jest czasopismem, na którego łamach prezentowane są nowości wydawnictw uczelnianych i naukowych. W każdym numerze pisma znajdą Państwo informacje dotyczące kilkudziesięciu tytułów. FORUM KSIĄŻKI można otrzymać bezpłatnie w kiosku Wydawnictwa PŚk (bud. C – parter) i w redakcji „Indeksu” (bud. A – p. 107).

Nowe stawki honorariów autorskich

23 kwietnia br. odbyło się posiedzenie Rektorskiej Komisji ds. Wydawnictw, któremu przewodniczył **prof. Andrzej Radowicz**. Przewodniczący Komisji zapoznał redaktorów naukowych z wysokością nowych stawek honorariów autorskich i recenzenckich, które zatwierdzone przez Rektora, prof. Henryka Frąckiewicza, obowiązują od 1 kwietnia br.

Następnie członkowie Komisji przedstawili propozycję do planu wydawniczego. Omawiając wykazy nowych publikacji zwrócono uwagę na fakt zgłoszenia kilku rozpraw habilitacyjnych. W przypadku propozycji wznowień członkowie Komisji uznali, że jeśli I wydanie skryptu miało miejsce przed 5. laty, pozycja powinna być poddana powtórnej recenzji. Nie przyjęto do planu publikacji, których nakłady nie zostały jeszcze wyczerpane.

Komisja zobowiązała kierownika Wydawnictwa do przyjmowania od autorów pełnego tekstu publikacji łącznie z materiałem ilustracyjnym, utrwalonego na dyskietkach wg instrukcji przygotowanej przez Wydawnictwo (aktualna instruk-

cja dla autorów zostanie opublikowana w następnym numerze „Indeksu”).

Na zakończenie spotkania prof. Andrzej Szplit, redaktor naukowy serii Nauki Ekonomiczne, poinformował o wysokiej ocenie „Leksykonu przedsiębiorcy”. Publikacja została przygotowana przez pracowników

Samodzielnego Zakładu Ekonomii, Zarządzania i Marketingu pod redakcją prof. A. Szplita. Pozytywna recenzja, która ukazała się w „Gazecie Wyborczej” wysoko oceniła zawartość merytoryczną i „ogromną dbałość edytorską”.

Olga Darewicz Uberman

Stawki honorariów autorskich, recenzenckich oraz redaktorów naukowych

Monografie, studia, rozprawy	180 zł/aa
Skrypty z zakresu wiedzy ogólnej	150 zł/aa
Skrypty do ćwiczeń	120 zł/aa
Materiały pomocnicze i informacyjne z zakresu wiedzy ogólnej	100 zł/aa
Materiały pomocnicze i informacyjne do ćwiczeń	80 zł/aa
Recenzje: monografie, studia, rozprawy	50 zł/aa
– pozostałe	30 zł/aa
Redakcja naukowa (za pierwsze wydanie):	
– monografie, studia, rozprawy	20 zł/aa
– pozostałe	10 zł/aa

Władze Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie, starając się sprostać potrzebom i wymaganiom szybko rosnącej liczby kadry naukowo-dydaktycznej oraz studentów, powołały uczelniane wydawnictwo. Stwarza ono szansę na szybkie publikowanie artykułów naukowych, wyników prac badawczych, podręczników, skryptów oraz biuletynów informacyjnych zawierających istotne dla wszystkich informacje.

Wydawnictwo zainaugurowało swą działalność ukazaniem się w listopadzie 1997 r. „Zeszytu Naukowego” nr 1 pt. „**Systemy komputerowe i sieci – projektowanie, zastosowanie, eksploatacja**” (red. nauk. dr hab. inż.

Stanisław Paszczyński). Zeszyt jest zbiorem materiałów Międzynarodowej Konferencji Naukowej, poświęconej najnowszym osiągnięciom z dziedziny informatyki.

Wydawnictwo WSI i Z

Pomimo, iż Wydawnictwo WSI i Z istnieje od niedawna, posiada już w swoich planach wydawniczych wiele pozycji, które będą ukazywać się sukcesywnie. Niebawem wydane zostaną trzy kolejne zeszyty:

ZN nr 2 pt. „**Transformacja struktur regionalnych w procesie przemian systemu gospodarowania**

integracji europejskiej” (red. nauk. dr hab. Zbigniew Ziolo), publikujący materiały I Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej.

ZN nr 3 (red. nauk. prof. Ryszard Orłowski), zawierający artykuły m.in. z makro- i mikroekonomii, bankowości i finansów, zarządzania zasobami ludzkimi.

ZN nr 4 pt. „**Rynek kapitałowy w Polsce**” (red. nauk. prof. Jerzy Węclawski).

W przygotowaniu są kolejne tematyczne zeszyty z zakresu bankowości i finansów oraz prawa (materiały z konferencji).

Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie zaprasza do publikowania w swoim wydawnictwie.

Który z resortów budżetowych cierpi największą biedę?

Fragmenty wystąpienia na spotkaniu Rady Rektorów Pomorza Nadwiślańskiego z parlamentarzystami w Gdynskiej Wyższej Szkole Administracji i Biznesu, 28.11.1997 r.

Powszechnie znana jest trudna sytuacja resortów finansowanych z budżetu, tj. przede wszystkim wojska, policji, sądownictwa, oświaty, szkolnictwa wyższego i ochrony zdrowia. Wszystkie te resorty cierpią niedostatek. Nie zawsze jednak jesteśmy w stanie określić, który z nich jest w najgorszym położeniu. Każdemu zatrudnionemu wydaje się, że to właśnie jego dział, jego resort jest w największej potrzebie. Wojsko twierdzi, że w związku z przyjęciem do NATO potrzebne jest od zaraz duże, dodatkowe finansowanie. Ochrona zdrowia znajdując się w katastrofalnym stanie wymaga reformy, a reforma musi kosztować. Odpowiedzialność za zaniedbaną oświatę przerzucono w znacznym stopniu na administrację lokalną, ale bez wsparcia ze strony państwa nie ma co marzyć o wydzwignięciu jej na pożądany poziom.

Szkolnictwo wyższe rozwijało się w tym okresie w warunkach niedoinwestowania, w oparciu o rezerwy i zwiększony wysiłek kadry, przy świadomym założeniu, że po dwóch, trzech latach kryzysu ekonomicznego wywołanego transformacją gospodarki, zaraz po rozpoczęciu wzrostu gospodarczego, zostanie szybko dofinansowane, stosownie do rozszerzonych zadań. Tak się jednak nie stało. Władze, widząc, że szkolnictwo wyższe jakoś sobie radzi, nadal obniżały dotacje (...)

W wydatkach na naukę Polska zajmuje jedno z końcowych miejsc. W porównaniu do czołówki jest to prawie 4 razy mniej. Jeszcze gorzej wygląda sytuacja, kiedy porównuje się wydatki na naukę w przeliczeniu na 1 mieszkańca. Wyprzedzają nas Węgry o 50%, Czechy o ponad 100%. Warto zwrócić uwagę na Finlandię, kraj, który na początku lat dziewięćdziesiątych przeżywał jeszcze większy niż Polska kryzys ekonomiczny, gdzie bezrobocie w tym czasie dochodziło do 20%. To między innymi, dzie-

ki wysokim wydatkom na naukę udało się im szybko przezwyciężyć kryzys ekonomiczny.

(...) O głębokości kryzysu, jaki dotknął polską naukę i szkolnictwo wyższe świadczy drastyczny spadek liczby nowo mianowanych profesorów tytularnych i zatwierdzonych doktorów habilitowanych oraz stagnacja w dziedzinie nowo zdobywanych stopni doktorskich. **Obecnie przyrost w grupie profesorów nie równoważy już nawet ubytków naturalnych**, a biorąc pod uwagę ponad dwukrotny wzrost liczby studentów w ostatnim okresie nie trzeba dużej wyobraźni, żeby ocenić zakres potrzeb. Szczególnie niepokojący jest spadek przyrostu wysoko kwalifikowanych kadr w dziedzinie nauk ścisłych, przyrodniczych i technicznych, spadek wynikający głównie z powodu wysokich kosztów badań (zob. tabela).

Co jest przyczyną zaistniałej sytuacji?

Nauczyciele akademicki są przeciążeni, nie mają czasu, motywacji ani sił do podejmowania prac promocyjnych, została zmniejszona liczba pracowników pomocniczych, zenująco niskie zarobki zniechęcają najzdolniejszych absolwentów do podejmowania kariery akademickiej, zachęcają natomiast pracowników do zmiany miejsca zatrudnienia, zmuszają do podejmowania dodatkowych zajęć kosztem własne-

go rozwoju, co odbija się również negatywnie na kształceniu młodej kadry. Do tego dochodzi brak funduszy na czasopisma, książki, pomoce naukowe, aparaturę, remonty, nie wspominając o inwestycjach. W tych warunkach nie da się utrzymać wysokiego poziomu nauczania. Tak z grubsza wygląda sytuacja w polskich uczelniach. Z drugiej strony wiadomo, że negatywne skutki niskich nakładów na edukację i naukę nie są widoczne od zaraz, nie wywołują też natychmiastowego niezadowolenia społecznego. Dlatego politycy tak łatwo godzą się na cięcia budżetowe w tych dziedzinach. A to, że skutki takiej polityki spowodują społeczną katastrofę za kilkanaście lat i będą rzutowały na następne pokolenia, nie wywołuje większego wrażenia na politykach myślących w perspektywie kolejnych wyborów. (...)

Do prawdziwej konfrontacji dochodzi w edukacji, nauce, w zaciszach laboratoriów. Przyjdą do nas specjaliści wykształceni gdzie indziej i to oni zajmą kierownicze stanowiska. Dla nas pozostanie ich obsługa, bo w kraju zabraknie nie tylko wysoko kwalifikowanej kadry zdolnej do opracowania nowych technologii wytworzonej w krajach, które postawiły na rozwój edukacji i nauki. Możemy tylko liczyć na rozsadek i mądrość polityków i do tych przymiotów się odwołujemy(...)

A. Kołodziejczyk
Politechnika Gdańska

NOWE TYTUŁY I STOPNIE NAUKOWE

Nowe nominacje	Rok					
	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Tytuły profesorskie	804	451	568	447	379	367
w tym w dziedzinie nauk:						
– chemicznych	23	36	22	16	11	9
– technicznych	122	62	72	60	53	63
Stopnie dr. habil.	973	593	1031	912	759	628
Stopnie dr.	2324	1500	1800	2000	2300	2300

Nadejdzie kiedyś taki czas, gdy ludzkość będzie musiała rozprawić się z hałasem równie stanowczo, jak dziś rozprawia się z cholerą i dżumą.

Robert Koch

Hałas to niepożądane drgania akustyczne różnej częstotliwości, uciążliwe lub szkodliwe dla człowieka.

Oprócz drgań dźwiękowych – odbieranych jako dźwięki – drgania akustyczne występują również jako nie rejestrowane przez organ słuchu infradźwięki i ultradźwięki.

Infradźwięki mają częstotliwości niższe od dolnego progu słyszalności, a więc na ogół od 16 Hz. Są one jednak odbierane i wywołują określone skutki.

Hałas infradźwiękowy występuje w szerokim zakresie w środowisku pracy w halach fabrycznych oraz w codziennym otoczeniu człowieka. Jego źródłem są rozmaite maszyny, urządzenia i środki transportu. Są to m.in. sprężarki, systemy wentylacyjne i klimatyzacyjne, piece elektryczne, wentylatory przemysłowe, stacje pomp, silniki wysokoprężne. Hałas infradźwiękowy może występować na stanowiskach badań i prób tych silników. W przemyśle i energetyce źródłem infradźwięków jest proces wrzucania mediów, generowane są one w maszynowniach, stacjach transformatorowych, w kotłowniach mechanicznych.

W zakresie częstotliwości infradźwięków wydzielono tzw. pasma oktawowo, dla których określono dopuszczalny górny poziom ciśnienia akustycznego. Dla pasma 4, 8, 16, Hz nie może ono przekraczać 110 dB. Do tego zakresu dodano dodatkowe pasmo o częstotliwości środkowej 31,5 Hz, dla którego dopuszczalny

poziom ciśnienia akustycznego wyznaczono na 105 dB. Wartości te dotyczą ekspozycji na hałas infradźwiękowy w trakcie jednej zmiany roboczej, przyjętej w wymiarze 480 minut.

Jeżeli czas oddziaływania hałasu (ekspozycji) jest niższy od 480 minut, dopuszczalny poziom ciśnienia akustycznego może być wyższy, ale w żadnym przypadku nie może przekro-

Infradźwięki

czyć dla pasma 8,16 Hz – 137 dB, a dla pasma 31,5 Hz – 132 dB.

Przy pracach wymagających skupienia lub precyzji poziom ciśnienia akustycznego hałasu infradźwiękowego nie powinien przekraczać:

- w kabinach dyspozytorskich, obserwacyjnych, zdalnego sterowania, pomieszczeniach prac precyzyjnych dla pasm 4, 8, 16, Hz – 90 dB, a dla pasma 31,5 Hz – 85 dB,

- w pomieszczeniach prac teoretycznych dla pasm 4, 8, 16 Hz – 85 dB, a dla pasma 31,5 Hz – 80 dB.

Od hałasu infradźwiękowego nie są wolne ulice miast (transport), a nawet mieszkania, zwłaszcza położone w pobliżu ruchliwych tras komunikacyjnych i lotnisk, a także wnętrza samolotów, autobusów i samochodów ciężarowych, ciężkich maszyn drogowych itp.

Fale infradźwiękowe mają znaczną długość (od kilkunastu metrów do wielu kilometrów), dlatego rozchodzą się na znaczne odległości. Mogą one ulegać wzmocnieniu w wyniku powstawania rezonansu elementów konstrukcyjnych budynków i innych obiektów.

Człowiek odbiera fale infradźwiękowe głównie przez organ słuchu (choć ich nie rejestruje) i przez receptory czucia wibracji. Skutki ich oddziaływania na organizm zależą od wielkości ciśnienia akustycznego.

Najczęstszymi objawami są: nadmierne zmęczenie, senność za dnia, zaburzenia równowagi i sprawności psychomotorycznej (ważne np. dla kierowców), zaburzenia funkcji fizjologicznych i metabolizmu organizmu. Mogą wystąpić: nudności, kaszel, mrowienie skóry, osłabienie, poczucie ogólnej niedyspozycji, a nawet strach. Stwierdza się powodowane przez hałas infradźwiękowy przyspieszenia tętna, zaburzeń rytmu serca, obniżenia ciśnienia krwi, przyspieszonego oddechu, pogorszenia ostrości widzenia. Szkodliwość działania przejawia się w zjawisku rezonansu organów wewnętrznych organizmu, które posiadają określone biologiczne częstotliwości drgań własnych.

Występowanie i poziom ciśnienia akustycznego hałasu infradźwiękowego stwierdza się przy pomocy specjalistycznej aparatury pomiarowej.

Marzenna Kwietniewska-Cisak

Wzrost nakładów na szkolnictwo wyższe

20 kwietnia br. premier Jerzy Buzek na plenarnym posiedzeniu Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, która odbyła się w warszawskiej Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, zapowiedział 6-procentowy wzrost nakładów na szkolnictwo wyższe. Według premiera, w okresie gdy przeprowadzanych jest tak wiele kosztownych reform stanowi to „bardzo mocne dofinansowanie szkolnictwa wyższego”. Jednak zdaniem prof. Aleksandra Kojana, przewodniczącego Konferencji Rektorów, 6-procentowy wzrost nakładów na

szkolnictwo wyższe jest wciąż niewystarczający.

Mówiąc o rozważanych przez rząd wariantach odpłatności za studia premier podkreślił, że nie można w żaden sposób ograniczyć dostępu do nauki młodzieży z niezamożnych rodzin. – *Musimy realizować zasadę, że nauka w szkołach publicznych, a więc również wyższych, jest bezpłatna* – stwierdził szef rządu.

Minister edukacji Mirosław Handke wyjaśniał, że studia nadal będą bezpłatne „ale w granicach ustawy budże-

towej”. Oznacza to, że będzie tyle bezpłatnych ofert edukacyjnych, na ile stać będzie budżet państwa, a według ministra na razie nie jest on w stanie sfinansować studiów każdemu chętnemu.

Rozwiązaniem mają być pożyczki studenckie, których dwie koncepcje przygotowuje Ministerstwo Finansów oraz MEN. Minister Handke zapowiedział, że w połowie maja zostanie przedstawiony gotowy projekt reformy systemu edukacji, a rozpoczęcie samej reformy przewidziane jest na wrzesień 1999 r.

(red.)

Adaptacja zabytkowego pałacu w Łopusznie na cele kulturalno-oświatowe

Miejscowość Łopuszno leży na Wyżynie Małopolskiej po zachodniej stronie Gór Świętokrzyskich. Jest to wieś w województwie kieleckim leżąca przy drodze z Kielc do Włoszczowy.

Pierwsze ślady historyczne z przeszłości Łopuszna pochodzą z epoki kultury łużyckiej. Badania przeprowadzone w 1913 roku na terenie Ludwikowa, przedmieścia Łopuszna, doprowadziły do wydobywania przedmiotów użytkowych i ozdobnych z brązu, które znajdują się obecnie w Muzeum Narodowym w Kielcach.

Historia obiektu

Dobra Łopuszna od samego początku XVIII wieku znajdowały się w rękach rodziny Dobieckich, od kiedy wniosła je jako posag Anna Dereszniakówna, starościanka radoszycka, swemu mężowi Janowi z Dobiecina Dobieckiemu, podczaszemu radomskiemu i sędziemu grodzkiemu opoczyńskiemu. W 1884 r. dobra te obejmowały 2820 morgów ziemi, w tym gruntów ornych 1050, łąk 220, lasów 1400, pastwisk 40. Majątek składał się z zabudowań dworskich otoczonych parkiem i czterech folwarków: Łopuszno, Jasień, Sady bądź Chucisko i Zarebieńce. Ponadto należały tu dwa młyny wodne, wiatrak, spichlerz, cegielnia, piec wapienny i sześć zarybionych stawów. W majątku prowadzona była hodowla koni, bydła i owiec.

Przed wybudowaniem pałacu siedzibą Dobieckich był stary drewniany dwór położony w bardzo pięknym ogrodzie i otoczony obszernymi zabudowaniami gospodarskimi. Drewniany dwór najprawdopodobniej spalił się i na jego miejscu, bądź w jego najbliższym otoczeniu, właściciel majątku Eustachy Dobiecki postanowił zbudować

nową siedzibę rodu otoczoną starym parkiem w stylu angielskim.

Na teren posiadłości wjeżdżało się przez murowaną późnobarokową bramę wjazdową z I połowy XVIII wieku, położoną od wschodniej strony posiadłości. Wjazd ujęty po bokach ściankami na planie odcinków elipsy z przepustami, eliptycznie przesklepionymi otworami wejściowymi. Na tle frontowych filarek kolumny toskańskie zwieńczone pozostałościami przerwanego przyczółka, na którym znajdują się rzeźbione postacie rycerzy.

Pałac został wybudowany w 1897 roku według projektu Władysława Marconiego. Był on jednym z bardziej znanych architektów działających na terenie ówczesnej Polski.

Po śmierci Eustachego Dobieckiego, fundatora pałacu, cały majątek odziedziczył jego bratanek Artur Dobiecki, a ostatnim właścicielem był Zbigniew Dobiecki.

W czasie działań wojennych podczas I wojny światowej pałac spłonął i popadł w ruinę, w takim stanie znajdował się do 1936 r., w którym przeprowadzono odbudowę zniszczonego obiektu.

Po II wojnie światowej majątek ziemski przeszedł na rzecz Spółdzielni Produkcyjnej w Łopusznie, natomiast w latach 1947-1948 przeprowadzono remont i adaptację budynku na szkołę. W latach

1983-1996 przeprowadzono kompleksowy remont, w wyniku którego obiekt przeznaczono na Liceum Ogólnokształcące im. Henryka Sienkiewicza w Łopusznie.

Opis pałacu w Łopusznie

Pałac neorenesansowy z elementami eklektycznymi ukształtowany ostatecznie w 1897 roku znajduje się w miejscowości Łopuszno, w województwie kieleckim, przy ulicy Koneckiej 2, od której wjeżdża się przez bramę późnobarokową na teren posesji dzisiejszego Liceum Ogólnokształcącego. Zlokalizowany jest na terenie dawnego zespołu dworskiego przy zaniedbanym obecnie parku, o powierzchni około 3 ha, który na podsta-

Wjazdowa brama barokowa

wie dzisiejszego stanu drzewostanu zachował ślady planowanego zasadzenia w stylu angielskim (park posadzony nieregularnie, drzewostan liściasty). Teren posesji ma spadek w kierunku północno-zachodnim.

Budynek jest całkowicie podpiwniczony, o trzech kondygnacjach nadziemnych, w skład których wchodzi parter, piętro i poddasze użytkowe. Murowany z kamienia i cegły, posiada nietynkowane elewacje z występującymi pasami tynku o charakterze dekoracji. Stolarka okienna i drzwiowa jest drewniana, nietypowa. Pałac jest budowlą złożoną, mającą w przybliżeniu kształt wydłużonego prostokąta z dołączoną do elewacji wschodniej okrągłą wieżą. Od strony południowej znajduje się elewacja ogrodowa, na której w poziomie parteru umieszczony jest taras, do którego prowadziły jednobiegowe schody terenowe, które uległy dewastacji w czasach współczesnych. Taras jest całkowicie podpiwniczony. Zachodnia część tarasu została nadbudowana balkonem opartym na łukach arkadowych, z wyjściem na balkon na poziomie pierwszego piętra. Taras posiada kamienną balustradę z tralek, która jest obecnie w dużym stopniu uszkodzona, natomiast kamienna balustrada balkonowa została całkowicie zdemontowana. Na bocznej, zachodniej elewacji znajduje się wejście gospodarcze, prowadzące do piwnicy. Natomiast główne wejście zlokalizowane jest od strony północnej, do którego na taras prowadzą szerokie kamienne schody. Nad głównym wejściem rozciąga się balkon oparty na łukach arkadowych tworząc na tarasie podcień. Po prawej stronie od wejścia głównego znajduje się balkon. Na oba balkony wchodzi się z poziomu piętra. Balustrady balkonowe wykonane są z kamiennych słupków i tralek, zachowanych w dobrym stanie do dnia dzisiejszego.

Układ konstrukcyjny pałacu jest zróżnicowany. W bryle kubaturowej wyróżnia się układy dwu- i trzytraktowe. Elewacje budynku posiadają liczne wnęki i ryzality. Pałac posiada dwie wewnętrzne klatki schodowe ciągnące się z poziomu piwnic na poddasze użytkowe oraz niewielkie schody w baszcie. Do budynku prowadzą trzy wejścia: główne, ogrodowe i gospodarcze.

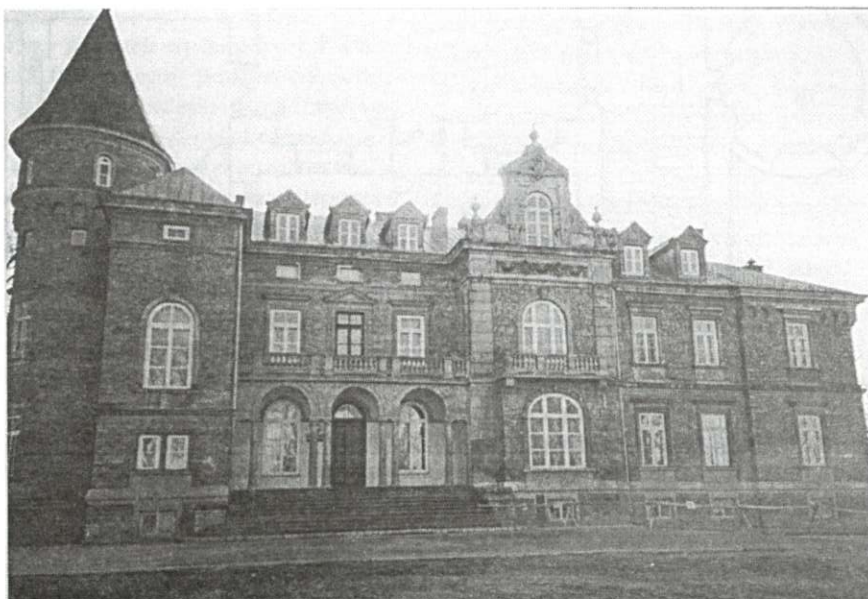
Elewacje są bogato zdobione obramieniami wykonanymi z tynku wokół okien i drzwi, zakończonych delikatnym gzymsem koronującym, pasmowym boniowaniem, gzymсами dzielącymi kondygnacje, fryzami z girland, festonami owocowymi, ślimacznikami, a także herbami rodowymi. Dodatkowymi elementami zdobiaczy elewację są łuki arkadowe, kolumny i pilastry, a także baszta z krenelażem. Dach jest czterospadowy o różnych wysokościach kalenicy i pochyleniu połaci, z lukarnami od strony północnej i wschodniej. Część południowa ma formę dachu mansardowego z pięcioma

lukarnami. Cały dach pokryty jest blachą stalową ocynkowaną.

We wnętrzach brak zdobień, jedynie w hallu parteru występuje arkada na kolumnach marmurowych akcentująca wejście na klatkę schodową.

Projekt adaptacji pałacu w Łopusznie na ośrodek kulturalno-oświatowy

Pałac w Łopusznie do końca drugiej wojny światowej pozostawał w rękach rodziny Dobieckich służąc im za siedzibę rodu. Po zakończeniu działań wojennych budynek pałacu z przylegającym do niego parkiem został skonfiskowany na rzecz Skarbu Państwa. W latach 1947-1948 nowy właściciel przekształcił pałac na potrzeby szkolnictwa. Budynek i przylegający do niego park był niewłaściwie użytkowany przez nowego właściciela, który nie przeprowadzał żadnych prac remontowo-konserwacyjnych, dlatego też obiekt popadł w ruinę. W latach 1983-1996 przeprowadzono generalny remont wnętrza

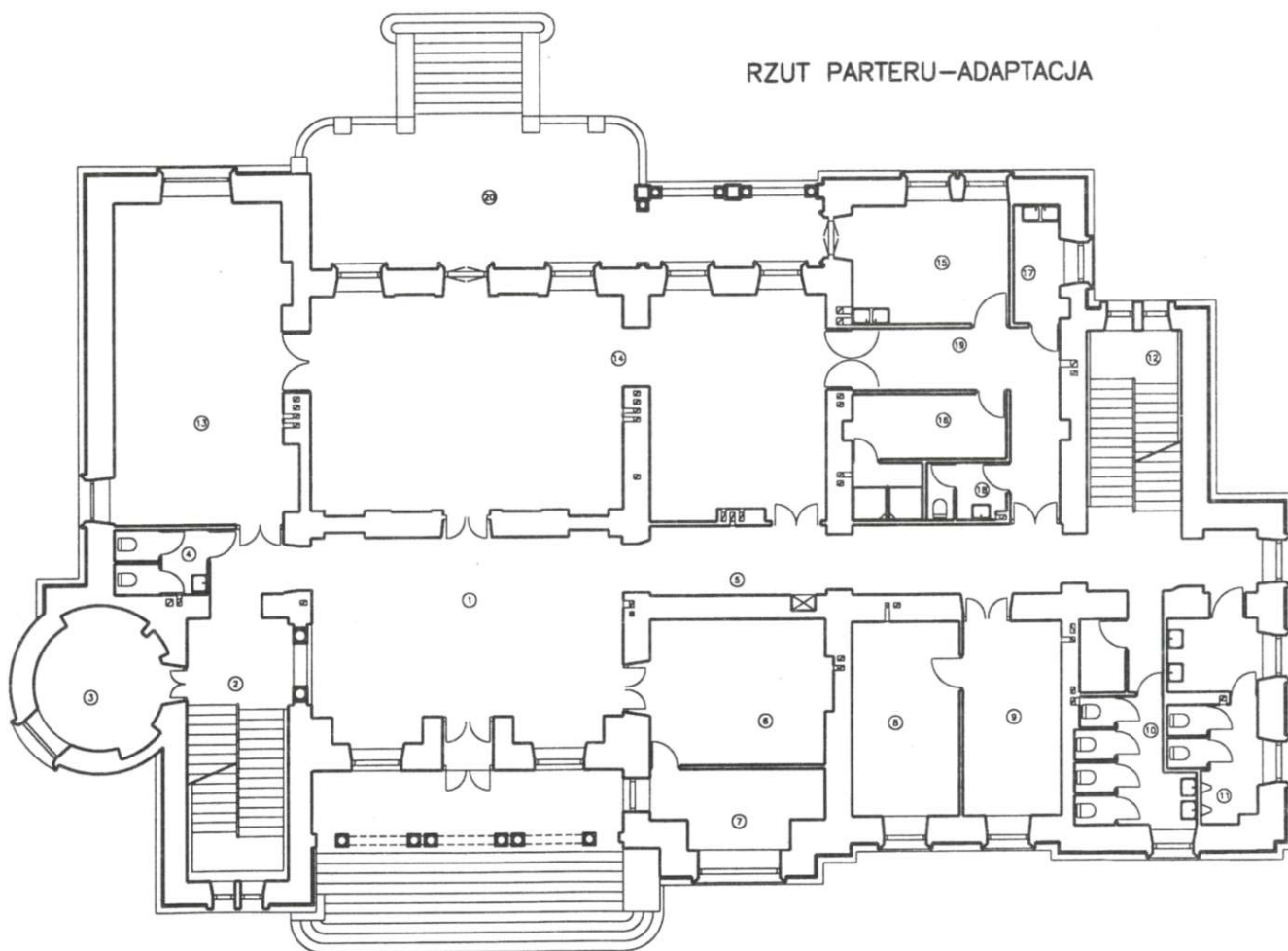
Elewacja północna

pałacu i jego konstrukcji. Na dzień dzisiejszy nie zostały zakończone roboty elewacyjne i zagospodarowanie terenu przyległego do pałacu.

Zgodnie z założeniami projektowo-konserwatorskimi i oceną stanu technicznego budynku, a także uzgodnieniem z obecnym właścicielem, tj. Urzędem Gminy, pałac w Łopusznie zaadaptowano na cele kulturalno-oświatowe. Przeznaczenie tego zabytkowego obiektu wydaje się optymalnym rozwiązaniem z następujących przyczyn:

Ze względów historyczno-artystycznych pałac w Łopusznie nie przedstawia dużej wartości historycznej, jednak w regionie stanowi obiekt godny poznania głównie ze względu na walory artystyczne. Dodatkowym faktem przemawiającym na korzyść tego obiektu jest układ przestrzenny całego założenia, na co składa się połączenie

RZUT PARTERU-ADAPTACJA

zabudowy dworskiej z folwarkiem aleją dojazdową otoczoną przydrożnymi drzewami. Także zachowany obiekt dla dzisiejszego pokolenia stanowi świadectwo dobrej i rzetelnej sztuki budowlanej.

Ze względów gospodarczych obiekt ten nie może pozostać bez właściciela, gdyż pozostawiony bez opieki budynek będzie niszczał i popadał w ruinę. Tylko jego właściwe użytkowanie umożliwi utrzymanie go w dobrej kondycji. W takiej miejscowości jak Łopuszno bardzo trudno jest wynająć lub przeznaczyć pałac na cele gospodarcze, gdyż usytuowany jest na wsi i takie przeznaczenie obiektu nie miałoby racji bytu. Wszystkie wymienione przyczyny wskazują, że optymalnym rozwiązaniem byłoby przeznaczenie budynku na cele kulturalno-oświatowe, wspomagane finansowo przez Urząd Gminy w Łopusznie, miejscową społeczność, prywatnego sponsora, a także częściowo przez samofinansowanie. Działalnością, która pozwoli na częściowe pokrywanie kosztów wynikających z użytkowania obiektu będzie działalność usługowa, jak siłownia, restauracja, pub oraz wynajem pomieszczeń poddasza na biura.

Ze względów społecznych zadaniem nowo projektowanego ośrodka będzie podnoszenie i szerzenie kul-

tury oraz oświaty wśród mieszkańców wsi. Ważnym zadaniem tej placówki będzie praca z dziećmi i młodzieżą mającą oprócz nauki zapewnić tej grupie społeczeństwa różnego rodzaju zajęcia wypełniające wolny czas.

Warunki klimatyczne są sprzyjające do powstania tego rodzaju działalności, ponieważ pałac zlokalizowany jest w miejscowości, w pobliżu której nie ma dużych zakładów przemysłowych. Okolice Łopuszna są gęsto zalesione z licznymi stawami rybnymi, co sugeruje, że Łopuszno ma wyjątkowo czysty i sprzyjający klimat.

Współczesna funkcja pałacu

Budynek pałacu jest całkowicie podpiwniczony o trzech kondygnacjach nadziemnych, w skład których wchodzi parter, piętro i poddasze użytkowe. Po adaptacji zmieni się funkcja budynku z dotychczasowej szkolnej na ośrodek kulturalno-oświatowy. Podstawowym zadaniem, które zostanie postawione przed tym ośrodkiem będzie szerzenie kultury i oświaty wśród mieszkańców gminy, a także przeznaczenie części powierzch-

ni na działalność przynoszącą dochód. W tym celu ustalono następujący program użytkowy:

1. W piwnicach przewiduje się prowadzenie działalności usługowej, tj. siłowni i pubu. Pomieszczenia siłowni i pubu zostaną oddzielone od siebie drzwiami usytuowanymi na korytarzu, tak aby tworzyły oddzielnie funkcjonujące instytucje. Na pomieszczenia siłowni składają się: sala ćwiczeń, szatnie i węzły sanitarne, a także wentylatornia obsługująca pomieszczenia siłowni. Pozostałe pomieszczenia piwnicy zajmuje pub z zapleczem, w skład którego wchodzi: zaplecze kuchenne, szatnia personelu z węzłem sanitarnym, magazyn żywności zaopatrujący w produkty pub i kawiarnię na parterze, a także węzeł sanitarny dla klientów. Komunikację zapewniają korytarz i dwie klatki schodowe.

2. Pomieszczenia na parterze zajmują pokoje przeznaczone dla administracji i kawiarni z obsługującymi je pomieszczeniami pomocniczymi. Administracja obiektu zajmuje dwa pomieszczenia, natomiast na kawiarnię składają się: sala konsumpcyjna z tarasem i salą wystawową, zaplecze kuchenne, pokój socjalny oraz węzeł sanitarny. Pomieszczenia pomocnicze obejmują: palarnię, dwa węzły sanitarne oraz szatnię i portiernię. Komunikację parteru zapewniają hall, korytarz i dwie klatki schodowe.

3. Kondygnacja piętra jest całkowicie zajęta przez ośrodek kulturalno-oświatowy, na który składają się: pokój socjalny, pracownia komputerowa, fotograficzna z ciemnią, dwie plastyczne, a także pokój gier i zabaw. Pomieszczeniem pomocniczym obsługującym ośrodek jest węzeł sanitarny. Na komunikację piętra składają się hall, korytarz i dwie klatki schodowe.

4. Poddasze zostało całkowicie przeznaczone pod wynajem na pomieszczenia biurowe z obsługującymi pomieszczeniami pomocniczymi, tj. palarnią i węzłem sanitarnym. W przyszłości, gdy ośrodek otrzyma większe dofinansowanie przez Urząd Gminy, pomieszczenia poddasza przewiduje się wykorzystać na inne potrzeby.

Pod kierunkiem dr. inż. **Andrzeja Deneki** studenci Wydziału Budownictwa Lądowego: **Robert Papka**, **Zbigniew Siewierski**, **Piotr Smoluch** wykonali w 1997 r. pracę dyplomową, która przedstawia propozycję adaptacji pałacu na cele kulturalno-oświatowe. Atrakcyjne położenie pałacu, jego walory architektoniczne, a zwłaszcza czynniki ekonomiczne związane z utrzymaniem obiektu o tak dużej kubaturze, skłoniły autorów pracy do przedstawienia takiej propozycji.

Andrzej Deneka

ELEWACJA PÓŁNOCNA-ADAPTACJA

Przewodnik Bibliograficzny

Oddział Informacji Naukowej Biblioteki Głównej posiada w swoich zbiorach bazę na CD-ROM pod nazwą Przewodnik Bibliograficzny. Jest to elektroniczny odpowiednik papierowej wersji Przewodnika Bibliograficznego – urzędowego wykazu druków wydanych w Rzeczypospolitej Polskiej opracowywanego przez Instytut Bibliograficzny Biblioteki Narodowej. Baza tworzona jest w Ośrodku Przetwarzania Danych Biblioteki Narodowej i obejmuje lata 1985-1994. Korzystanie z bazy możliwe jest z każdego terminalu w Bibliotece.

ISSN 0033-2518

PRZEWODNIK BIBLIOGRAFICZNY

URZĘDOWY WYKAZ DRUKÓW
WYDANYCH W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BIBLIOTEKA NARODOWA – INSTYTUT BIBLIOGRAFICZNY

R. 54(66)

Warszawa, 15-21 marca 1998 r.

Nr 11

Poz. 2980 - 3237

Wyszukiwanie

Po wywołaniu programu ukazuje się Menu, które pokazuje operacje możliwe do wykonania. Dla wybrania żądanej operacji należy odpowiednio ustawić podświetlenie i nacisnąć ENTER albo nacisnąć podświetloną literę lub wskazany klucz funkcyjny.

→ HELP operatora	F1
PRZEGLĄDANIE indeksów	F7
SZUKANIE wg kryterium	F6
SZUKANIE wg numeru	F5
OBSŁUGA listy zaznaczonych dokumentów	F8
MASKOWANIE (prezentacja dokumentów)	F3
EKSPORT danych	F4
KONIEC PRACY	F10

Dokumentem bazy danych jest opis bibliograficzny. Przyspieszenie procesu wyszukiwania dokumentów ułatwiają indeksy.

Baza zawiera 9 indeksów. Po naciśnięciu klawisza F7 pojawia się ich lista.

Indeksy: nazwy_osob.
nazwy_korp.
tytuły
serie
wydawcy
ISBN
tematy/okr.
hasła_przedm.
nazwiska

A
A ABSENCJA CHOROBOWA
A B
A B C
A B C I INNE OPOWIADANIA
A B C MAKROBIOTYKI
A B V
A BARS
A BIBLIOGRAPHY OF ARABI

Na ekranie (z lewej strony, podświetlone) wypisane są nazwy dostępnych indeksów. Z prawej strony (w ramce) podane są hasła z wybranego (zaznaczonego strzałką) indeksu.

Po wybraniu indeksu i naciśnięciu klawisza ENTER na ekranie zostaną wyświetlone hasła występujące w danym indeksie. Hasła są wyświetlane w jednej kolumnie, w kolejności alfabetycznej. U dołu ekranu pojawi się lista kluczy funkcyjnych i ich skrótowy opis.

Wpisanie u dołu ekranu dowolnego tekstu, tj. ciągu liter i cyfr i potwierdzenie klawiszem ENTER spowoduje wyświetlenie indeksu poczynszy od podanego tekstu.

Przeglądając indeks możemy wybrać i obejrzeć interesujące dokumenty. Jeżeli wybraliśmy hasło z bieżącego indeksu, wystarczy nacisnąć klawisz F6. U dołu ekranu pojawi się informacja o ilości odnalezionych dokumentów. Naciśnięcie klawisza ESC spowoduje wyświetlenie wyszukanych dokumentów (po jednym na ekranie).

Przykładowy rekord z bazy

Kuliczkowski Andrzej
Obliczanie konstrukcji przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych ułożonych w gruncie : (skrypt monograficzny)
Andrzej Kuliczkowski
[Wyd. 2 popr.]
Kielce : PS, 1990
287 s., [4] k. tabl. : rys., wyk. ; 23 cm
Skrypty Uczelniane Politechniki Świętokrzyskiej, ISSN 0239-6386 ; nr 187
Mechanika gruntów – budownictwo – podręcznik akademicki
Wodociągi – mechanika – podręcznik akademicki
Wytrzymałość materiałów – podręcznik akademicki
628.1/.2:624.131.2/.6:539.4](075.8)
7742/90

Szczegółowa instrukcja korzystania
z Przewodnika Bibliograficznego znajduje się
w Czytelni OIN, bud. B, I piętro, p. 105

Czasopisma elektroniczne w Internecie

Czytelnia Naukowa Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej pragnie zainteresować czytelników nową formą udostępniania zawartości czasopisma na poziomie abstraktów z artykułów w serwisie internetowym. Umożliwiła nam to firma Lange & Springer.

Lange & Springer jest jedną z największych międzynarodowych księgarń i agencji subskrypcyjnych współpracujących z bibliotekami naukowymi na całym świecie. Zajmuje się ona dystrybucją naukowych czasopism, książek, CD-ROM-ów i innych mediów elektronicznych.

Nasza Biblioteka również współpracuje z tą Firmą prenumerując za jej pośrednictwem czasopisma obcojęzyczne i bazy danych na CD-ROM-ach.

Z zakresem usług oferowanych przez L&S zapoznajemy się przez wejście do homepage'a L&S w wersji polskiej:

<http://lange.springer.de>

- **Kim jest Lange & Springer?**
- **Adresy L&S**
- **Let's serve!** Kompleksowa obsługa klienta; L&S oferuje dodatkowe usługi.
- **ExpertService - Serwis ekspertów:** Konsolidacja zamówionych przez Państwa czasopism.
- **On-line service - Serwis w Internecie:**
- **Informacje / Nowości**
- **Targi**
- **Informacje o nowościach wydawniczych:** Przedstawiamy nowe książki uporządkowane według dyscyplin naukowych
- **Press Information:**
- **Usługi w Internecie**
- **Let's shop!** Możecie Państwo korzystać z naszych banków danych i zamawiać bezpośrednio w WWW!

- **Banki danych firmy Silver Platter** dostępne za pośrednictwem serwera L&S
- **Łączy do WebSPIRS**
- **Links - łączy z najważniejszymi wydawnictwami**
- **Downloads - ładowanie danych:** ERL i inne programy
- **CD-ROM:** Informacje „Czasopisma na CD-ROM-ach”
- **Elektroniczne czasopisma:** Informacje o elektronicznych czasopismach
- **Łączy do L@SER:** Lange @nd Springer Electronic Resources

Na końcu menu znajduje się punkt: **czasopisma elektroniczne**, gdzie łączy L@SER prowadzi bezpośrednio do dalszych stron zawierających kilkadziesiąt czasopism elektronicznych.

Można również wykorzystać bezpośredni adres L@SER'a, który brzmi:

<http://lange.springer.de:8080>

Na tym poziomie można przeglądać zawartość czasopism w formie streszczeń.

L@ASER

Lange @nd Springer Electronic Resources

- **About L@SER**
- **List of Electronic Journals**
- **Test L@SER**
- **Access to L@**

Możliwość dostępu do abstraktów artykułów 250 czasopism elektronicznych wydawców *Springera* daje łączy:

<http://link.springer.de>

Czasopisma elektroniczne, abonowane przez naszą bibliotekę w wersji drukowanej, będą dostępne na konkretnym stanowisku komputerowym, z możliwością przeglądania pełnych tekstów artykułów.

Przykład czasopisma elektronicznego z abstraktem:

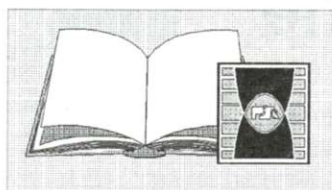
Analysis of Domains Affecting Intracellular Localization of the FMRP Protein

B. Bardoni, A. Sittler, Y. Shen, J. L. Mandel

Fragile X syndrome is the most frequent form of inherited mental retardation and it is caused by deficiency of FMRP, the protein encoded by the FMR1 gene. FMRP is a RNA binding protein of unknown function which is associated with ribosomes. FMRP is found in the cytoplasm, but it is endowed with a nuclear export signal (NES), encoded by exon 14, and a nuclear localization signal (NLS). Characterization of the FMRP NES and NLS domains is presented here. We show by site-directed mutagenesis that three leucine residues in exon 14 are functionally important for the cytoplasmic localization of FMRP. Changing these leucines to serine resulted in a nuclear localization, while another nonconservative change (leucine to tyrosine) did not show such an effect. We also show that the NLS activity is localized between residues 115 and 150, a region that lacks stretches of basic residues. Such stretches are typical of nuclear localization signals that act through the importin pathway. The region between residues 151 and 196 can reinforce the NLS activity. A truncated construct containing the N-terminal region of FMRP (residues 1-114) is strikingly concentrated in the nucleus. This suggests that it may contain a domain of strong affinity with a nuclear component. Copyright 1997 Academic Press.

Neurobiology of Disease, v 4, n 5, 1997, p329-336 (ID NB970142)
Copyright © 1997 Academic Press
Full article (PDF 374K)

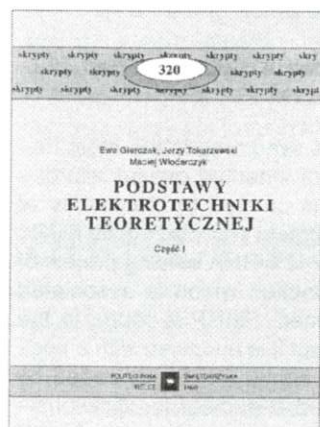
Opracowanie:
pracownicy Czytelni Naukowej
Biblioteki Głównej
II WM, I piętro, pok. 105A

WYDAWNICTWO

Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach

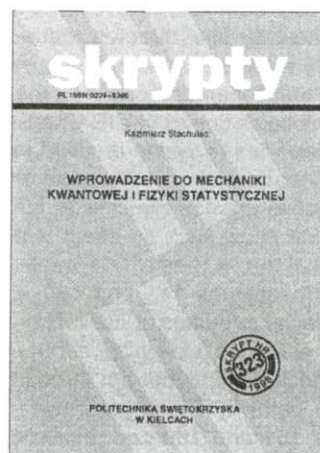
SKRYPTY

- 320** Ewa Gierczak, Jerzy Tokarzewski, Maciej Włodarczyk – **PODSTAWY ELEKTROTECHNIKI TEORETYCZNEJ**. Część I. Wyd. I. Kielce 1998

Niniejsze opracowanie stanowi I część skryptu pt.: „Podstawy elektrotechniki teoretycznej” przeznaczonego dla studentów I i II roku Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki studiów dziennych i zaocznych.

W skrypcie przedstawiono podstawy teoretyczne analizy i syntezy obwodów elektrycznych liniowych i nieliniowych w stanach ustalonych i nieustalonych. Rozważono obwody jednofazowe i trójfazowe zasilane ze źródeł sinusoidalnych i niesinusoidalnych, teorię czwórników pasywnych i aktywnych. Obwody w stanie nieustalonym analizowano metodą klasyczną równań różniczkowych, operatorową Laplace'a oraz macierzową zmiennych stanu. Podano także podstawy teorii grafów przepływu sygnałów, schematów blokowych i syntezy obwodów liniowych pasywnych.

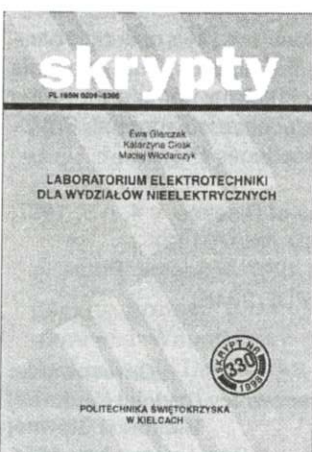
- 321** Ewa Gierczak, Jerzy Suchański – **ZBIÓR ZADAŃ Z ELEKTROTECHNIKI TEORETYCZNEJ**. Część II. Wyd. V. Kielce 1998

- 322** Ewa Gierczak, Jerzy Suchański – **ZBIÓR ZADAŃ Z ELEKTROTECHNIKI TEORETYCZNEJ**. Część III. Wyd. V. Kielce 1998

- 323** Kazimierz Stachulec – **WPROWADZENIE DO MECHANIKI KWANTOWEJ I FIZYKI STATYSTYCZNEJ**. Wyd. I. Kielce 1998

Jest to trzecia część podręcznika fizyki dla studentów wyższych uczelni technicznych. (1. Wykłady z fizyki klasycznej. 2. Metody rachunkowe fizyki klasycznej w zadaniach z rozwiązaniami).

„Wprowadzenie do mechaniki kwantowej i fizyki statycznej” jest wprowadzeniem do współczesnej fizyki, która stanowi podstawę nowoczesnych technologii. Obejmuje wykłady z elementarnej mechaniki kwantowej i fizyki statycznej w ujęciu klasycznym oraz kwantowym.

- 324** Jerzy Suchański, Henryk Weroński – **ZBIÓR ZADAŃ TESTOWYCH Z ELEKTROTECHNIKI TEORETYCZNEJ**. Część I. Wyd. III. Kielce 1998

- 326** Jerzy Suchański, Henryk Weroński – **ZBIÓR ZADAŃ TESTOWYCH Z ELEKTROTECHNIKI TEORETYCZNEJ**. Część III. Wyd. III. Kielce 1998

- 330** Ewa Gierczak, Katarzyna Ciosk, Maciej Włodarczyk – **LABORATORIUM ELEKTROTECHNIKI DLA WYDZIAŁÓW NIEELEKTRYCZNYCH**. Wyd. I. Kielce 1998

MATERIAŁY POMOCNICZE I INFORMACYJNE

- 84 **Helena Bereś, Krzysztof Bereś – RACHUNEK RÓŻNICZKOWY I CAŁKOWY DLA FUNKCJI ELEMENTARNYCH.** Wyd. I. Kielce 1998

Niniejsze materiały pomocnicze są przeznaczone dla studentów I roku studiów zaocznych. Mają na celu przyswojenie sobie podstawowych pojęć z matematyki, a następnie ich usystematyzowanie.

- 85 **Danuta Śliwińska – LABORATORIUM MASZYN ELEKTRYCZNYCH SPECJALNYCH.** Wyd. I. Kielce 1998

Niniejsze materiały pomocnicze są przeznaczone dla studentów Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki studiów dziennych wszystkich specjalności oraz studiów zaocznych o specjalności „Przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej”. Będą stanowiły istotną pomoc dla studentów przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i umożliwią zrozumienie zagadnień związanych z maszynami elektrycznymi specjalnymi.

- 86 **Tomira Woszczak – CHEMIA BUDOWLANA.** Materiały pomocnicze do wykładów. Wyd. I. Kielce 1998

Materiały te są przeznaczone dla studentów I roku Wydziału Budownictwa Lądowego. Chemia wykładana dla przyszłych inżynierów budowlanych to dobrany zbiór podstawowych wiadomości z chemii ogólnej, chemii nieorganicznej i chemii organicznej.

Korzystanie przez studentów z materiałów pomocniczych w czasie wykładu eliminuje konieczność przerysowywania do notatek tabel, wykresów, rysunków wyświetlanych z foliogramów na ekran.

- 87 **Anna Szymańska, Stanisław Szymański – LABORATORIUM ZABEZPIECZEŃ ELEKTROENERGETYCZNYCH.** Wyd. II. Kielce 1998

MATERIAŁY KONFERENCYJNE

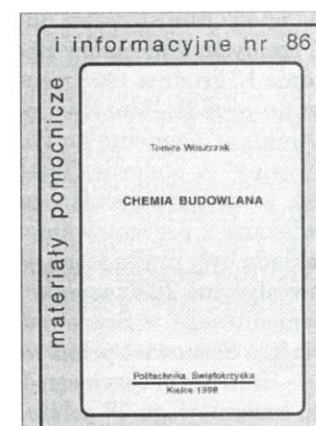
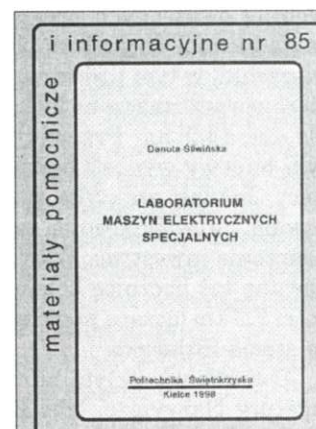
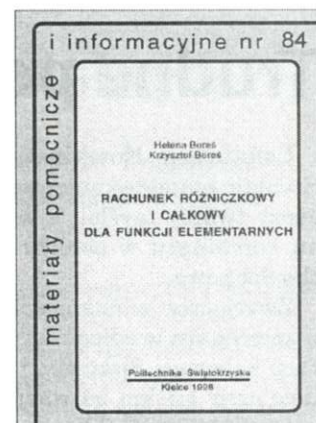
**IV Konferencja naukowo-techniczna:
WARSZTAT PRACY RZECZOZNAWCY BUDOWLANEGO.**
Kielce 27 – 29 kwietnia 1998.

Książka zawiera referaty konferencji poświęconej problemom budownictwa związanym z diagnostyką, renowacją, rozbudową, modernizacją, wzmocnieniem oraz zmianą funkcjonowania i użytkowaniem obiektów budowlanych.

Są to referaty typu problemowego, a także referaty przedstawiające ciekawe i charakterystyczne przykłady z praktyki.

Zakwalifikowane przez Komitet Naukowo-Techniczny referaty obejmują następujące problemy:

- praw autorskich w projektowaniu i rzeczoznawstwie budowlanym,
- prawno-organizacyjne rzeczoznawstwa budowlanego,
- metodyki pracy rzeczoznawców budowlanych,
- techniczne związane z diagnostyką, utrzymaniem, zabezpieczeniem, wzmocnieniem i renowacją obiektów budowlanych,
- oceny trwałości obiektów budowlanych,
- wyceny nieruchomości budowlanych,
- rzeczoznawstwa obiektów zabytkowych.

Trudne początki cementowni w Nowinach

Lokalizacja Kombinatu Nowiny wywołała niemałe kontrowersje. Niektórzy twórcy myśleli o wybudowaniu kombinatu w pobliżu Ożarowa albo Sobkowa.

Zwyciężyła jednak opcja lokalizacji kombinatu w odległości 1,2 km od stacji kolejowej Sitkówka i 10 km od Kielc oraz 1,5 km od ważnej arterii komunikacyjnej E-7 Kielce - Kraków. Według ówczesnych prognoz teren zakładu miał obejmować 180 ha powierzchni, w tym pod samo przedsiębiorstwo przeznaczono 29 ha, na osiedle zaś 14,5 ha. Przewidywano, że cykl budowy wynosić będzie 48 miesięcy. Jednak praktyka życia skorygowała, i to wielokrotnie, terminy zakończenia inwestycji. Wkrótce wybudowano też bocznice kolejową o długości 2,2 km łączącą przedsiębiorstwo ze stacją Sitkówka.

Dokumenty, w tym protokoły Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Kielcach podają, że na mocy Zarządzenia nr 457 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 grudnia 1958 r. zostało utworzone przedsiębiorstwo państwowe Kombinat Cementowo-Wapienniczego „Nowiny” w budowie. Trzeba podkreślić, że do października zagadnienia związane z przygotowaniem budowy zakładu były prowadzone przez służby inwestycyjne Zjednoczenia Przemysłu Cementowego w Sosnowcu. Dlatego właśnie Sosnowiec pełnił ważną funkcję – centrum decyzyjnego dla przemysłu cementowego. W pobliżu tego miasta znajdowały się duże cementownie, tj.: „Wiek” w Ogrodzieńcu, „Wysoka” w Wysokiej koło Łaz, „Grodziec” w Grodźcu, „Saturn” w Wojkowicach. Wówczas to w kręgach gospodarczych panował pogląd, że wielkość produkcji stali i cementu określa pozycję, siłę państwa, stanowi o jego potęgę. To wtedy śląskie cementownie, w tym i opolskie, zaopatrywały swoją produkcją cały kraj.

Pierwsze trzy lata, a więc 1960-1962, budowniczych nowińskiego kombinatu były trudne. Ludzie żyli w nędznych warunkach. Gnieździł się kątem u okolicznych chłopów. Raz na miesiąc

udawali się do swych rodzin. Koszty podróży pokrywali ze swych pensji. Na większe pieniądze za pracę też nie mogli liczyć. Nie otrzymywano wtedy przecież dodatków i trzynastek. Niekiedy i umysłowi pracowali jak robotnicy przy pracach rozładunkowych.

Pierwszym pracownikiem KCW był inż. Z. Kiełbasiński. Został zatrudniony 1 października 1960 r. na stanowisku dyrektora. Był absolwentem AGH w Krakowie. Oprócz niego do zespołu najstarszych pracowników należeli: od listopada 1960 r. mgr inż. Edward Patro – absolwent Politechniki w Gliwicach, mgr Tadeusz Szarek, R. Szorsztajn, inż. Marian Krzemionka, inż. J. Hordziejewicz, kierownik budowy pieców obrotowych, Henryk Chodacki, kierownik budowy wydziału przemiału klinkieru, inż. Jan Dobosz, kierownik budowy wydziału kolejowego inż. Zygmunt Górnicki, kierownik budowy wydziału obiektów pomocniczych Józef Pisanski i kilku innych.

Kierownictwo Kombinatu Cementowo-Wapienniczego stanowili też: kierownik budowy wydziału produkcji wapna mgr inż. Eugeniusz Choleś, kierownik działu dokumentacji technicznej, inż. Stefan Machajski, główny inżynier robót instalacyjnych, żołnierz armii gen. Andersa – Marian Kosieradzki i wielu innych. Przez 6 lat inwestycji w Nowinach niektórzy odchodzili, przybywali nowi. Tu też panowała fluktuacja.

Ważną funkcję w KCW pełnił też Rudolf Szornsztein. Kierował pionem zaopatrzenia KCW w maszyny i urządzenia, jemu podlegali doświadczeni inżynierowie, w tym m.in. Mieczysław Trębacz, główny mechanik Feliks Szwermer – który był wówczas seniorem przemysłu cementowego w Polsce, wysokiej klasy fachowcem. Doświadczenie zdobył w najstarszej cementowni, tj. w Grodźcu, pracował też w Cementowni „Wierzbica”.

Już od 1962 r. trwały prace przy budowie osiedla mieszkaniowego usytuowanego na gruntach wsi Zgórsko-Zagrody. Robotami budowlanymi kierował Julian Kowalczyk. Ważną

funkcję pełnił też wówczas dział ekonomiczny. Stanowisko głównego księgowego zajmował mgr T. Szarek. W latach 1963-1964 w KCW zatrudnione były 62 osoby, w tym 17 pracowników fizycznych.

Biura Kombinatu Cementowo-Wapienniczego „Nowiny” w budowie znajdowały się w mieszkaniach prywatnych we wsi Sitkówka, w których nocowali pierwsi pracownicy Kombinatu. Stan ten uległ dopiero zmianie jesienią 1962 r. Wtedy to postawiono murowany parterowy barak, tutaj wprowadziła się również dyrekcja KCW, a dwa pomieszczenia przeznaczono dla pracowników z KPBP. Od 1967 r. z chwilą przekształcenia się KPBP w Cementobudowę obiekt ten służył im dalej. W latach 1965-1966 został oddany do użytku dwupiętrowy biurowiec, usytuowany tuż przy zakładzie. Wraz z dalszą rozbudową zakładu w latach 1971-1973 powiększono budynek administracyjny, dobudowując wschodnie skrzydło o pięciu kondygnacjach.

W parze z realizacją inwestycji KCW postępowały też roboty na budowie hoteli, świetlicy, stołówki. Już w grudniu 1962 r. wybudowano barak. W nim zainstalowano kuchnię i świetlicę. W zasadzie świetlica pełniła funkcję sali konsumpcyjnej. Po wybudowaniu hoteli i zwiększeniu stanu załogi bywało i tak, że kuchnia wydawała 800 obiadów w ciągu dnia. Stołowali się w niej pracownicy podwykonawców i inwestora.

Duża sala konsumpcyjna, jak to wtedy bywało, pełniła też funkcję miejsca organizacji imprez kulturalno-politycznych. Tu urządzano rozmaite akademie, imprezy, wybory i zebrania. Ogółem w 1964 r. w tzw. OPW znajdowało się 5 baraków, każdy po 20 pokoi, kotłownia, portiernia, stołówka i świetlica. Całość ta była ogrodzona płotem betonowym o wysokości 2,5 m. Dziś (w 1988 r.) gros baraków zostało kompletnie zdewastowanych i prezentuje się żałośnie. A na niektórych odcinkach nie ma ani śladu po ogrodzeniu.

Eugeniusz Kosik

Czas na studia

14 kierunków studiów dziennych, zaocznych i wieczorowych oferuje w nadchodzącym roku akademickim kielecka Wyższa Szkoła Pedagogiczna. Nauka na większości z nich kończy się uzyskaniem tytułu magistra. Nim tak się stanie, kaganek oświaty słuchaczom WSP nie sie 792 nauczycieli akademickich, w tym 171 profesorów i doktorów habilitowanych. 5 czerwca br. upływie termin składania dokumentów na studia zaoczne, 16 czerwca – na昼ienne.

II Festiwal Nauki

Po sukcesie imprezy ubiegłorocznej, która wzbudziła wielką sympatię społeczną i masowe zainteresowanie, we wrześniu tego roku odbędzie się w Warszawie druga edycja Festiwalu Nauki. Ukonstytuowała się rada programowa Festiwalu, która 30 stycznia, na pierwszym spotkaniu, ustaliła podstawowe założenia imprezy. Dyrektorem Festiwalu Nauki został dr hab. Maciej Geller, przewodniczącą Rady Programowej – prof. dr hab. Magdalena Fikus. Zdecydowano, że tym razem Festiwal będzie rozłożony na dwie tury: 19-20 i 26-27 września. W tych dniach warszawskie uczelnie, instytucje badawcze, muzea i ogrody botaniczne zorganizują wykłady, pokazy i doświadczenia, wystawy i konkursy, w których każdy będzie mógł uczestniczyć. Natomiast między 20 i 26 września mogą być dodatkowo zorganizowane wieczorne imprezy dyskusyjne na różne tematy, które złożą się na cykl pod nazwą Klub Festiwalu.

Biuro organizacyjne, mieszczące się w ICM UW, zbiera obecnie zgłoszenia poszczególnych imprez. Dyskutowane są także propozycje tematów dużych, centralnych paneli dyskusyjnych. Oto niektóre z propozycji: *Mózg i jego zagadki*, *Nauka i wiara*, *Jak przetrwać*, *czyli człowiek wobec Ziemi*, *Agresja oraz Medycyna – renesans zabobonu*.

Ogłoszono konkurs na pomysł imprezy festiwalowej. Najciekaw-

sze, realne propozycje zostaną wprowadzone do programu, a pomysłodawcy zaproszeni jako honorowi goście imprez. Pomysły można nadsyłać do 31 marca 1998 r. listownie pod adres: *Prof. Magdalena Fikus, Dr hab. Maciej Geller, ICM UW, ul. Pawińskiego 5a, 02-106 Warszawa* lub pocztą elektroniczną: *festiwal@icm.edu.pl*.

Organizatorzy imprezy obiecują informować co kilka tygodni o postępie prac nad kolejną turą Festiwalu, Dorota Truszczak z I programu Polskiego Radia (tel. 645 97 45) (...)

(fig)

„Forum Akademickie” marzec '98

Jak zostać dobrym menedżerem?

Przedsiębiorstwo Procter & Gamble regularnie zajmuje czołowe pozycje w rankingach AIESEC na najlepszego pracodawcę. Nie dzieje się to przypadkiem. Przedsiębiorstwo dba o kadre i corocznie kieruje do studentów szeroką gamę projektów edukacyjnych. W 1998 r. od stycznia rozpoczęły się prezentacje pt. „How to become a winning manager?” oraz „P&G szansą dla inżyniera”, podczas których specjaliści z firmy rozmawiali ze studentami o systemie rekrutacji pracowników i ofercie szkoleniowej P&G.

Równocześnie przedsiębiorstwo rozesłało do 24 tys. studentów III, IV i V roku *Przewodnik dla planujących karierę*. Wydawnictwo stworzono z myślą o tych, którzy w ciągu najbliższych lat rozpoczną karierę zawodową – ma ono pomóc im w lepszym przygotowaniu się do wejścia na rynek pracy.

Kolejne oferty P&G to: seminarium „Symulator Biznesu” oraz Cooperation Program – nowy całoroczny program praktyk menedżerskich (dla studentów ostatnich semestrów), który daje możliwość łączenia studiów z pracą w P&G w pełnym wymiarze godzin. Tradycyjny konkurs o Nagrodę Procter & Gamble, który jeszcze w 1997 r. skierowany był jedynie do studentów SGH, UG i UJ, obecnie dotyczy także studentów UW, PW, AE w Ka-

towicach, Wrocławiu i Poznaniu oraz PWR.

(pik)

„Forum Akademickie” marzec '98

Reforma systemu edukacji

Ministerstwo Edukacji Narodowej na ręce rektorów wszystkich wyższych uczelni przesłało do konsultacji ogólne założenia planowanej, kompleksowej reformy systemu edukacji.

To, że edukacja jest jednym z najważniejszych czynników wpływających na szanse rozwoju każdego człowieka i całego społeczeństwa, nie budzi wątpliwości, podobnie jak teza, że obecny stan polskiej edukacji wymaga głębokich zmian. Dlatego też konieczne są szybkie i zdecydowane działania i decyzje. Jednocześnie jednak, jeżeli te decyzje mają być racjonalne i doprowadzić do rzeczywistej poprawy stanu polskiej edukacji, muszą opierać się na szerokim współdziałaniu i porozumieniu wszystkich środowisk opiniotwórczych, w tym przede wszystkim twórców edukacji – czyli nauczycieli oraz szerokich kręgów rodziców, a także samych uczniów.

Przesyłając wstępną, ogólną koncepcję reformowania naszego systemu szkolnictwa MEN liczy na współudział w debacie nad ostatecznym kształtem zmian.

We wstępie broszury cytowane są fragmenty wygłoszonego Expose Prezesa Rady Ministrów Jerzego Buzka na posiedzeniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej 11 listopada 1997 r.:

„Wykształcenie jest inwestycją narodów i wolnych ludzi we własną przyszłość. To oświata i szkolnictwo wyższe zadecydują o pozycji Polski pośród innych państw. Wykształcenie określa dziś tożsamość narodu oraz rozwój jego kultury w warunkach otwarcia na świat. Edukacja jest też najlepszym sposobem wyrównania szans życiowych. Dlatego za konieczne uznajemy przeprowadzenie radykalnej reformy systemu edukacji, dostosowującej ją do wymogów XX wieku.”

(red.)

AHA!!!

Trzy rumaki

Kultura naszego czasu nie posiada pomysłu na kreowanie mężczyzny i najczęściej zdarza się, że powierza moment męskiej inicjacji losowi zakładając, że „wtajemniczenie nastąpi gdzieś samo po drodze”. To mało wymagające podejście naszej rzeczywistości, na przykład przy rytualnej dbałości tzw. prymitywnych kultur sprawia, że wokół nas nadmiar chłopców, a mężczyźni jakby brak. Kultura męska potrzebuje przełomu i staje się to niezwykle ważne wobec wymagań, jakie stawia dzień dzisiejszy przed męskością mężczyzny.

W mitologiach wielu kultur rytualna droga chłopca zmierzającego w swym rozwoju do dojrzałego mężczyzny opiera się na motywie jazdy na czerwonym, białym i czarnym koniu. Symbolika barw naszego kręgu kulturowego określa czerwień jako „krwistoczerwoną nić żywota”; biel zachowuje związek z błogosławieństwem i nasuwa skojarzenia z braterskimi uczuciami i siłą. Czerń zaś oznacza śmierć, żałobę, czerń oznacza materię pierwotną. Spójrzmy na odbicie tego motywu barw w życiu Abrahama Lincolna w opowieści przytoczonej przez Roberta Bly*.

„Pewna matka dostała się raz do Białego Domu i obudziła Lincolna o piątej rano, mówiąc, że przed paroma dniami jej syna wysłano pociągiem do Waszyngtonu i po bezsennej

nocy posłano od razu na wartę, na której zmęczony zasnął, za co miano go właśnie – o godzinie ósmej rano rozstrzelać. Gdyby Lincoln znajdował się na etapie czerwieni, mógłby krzyknąć na strażników:

– Kto wpuścił tu tę kobietę? Wy rzucić ją stąd!

Gdyby był w okresie bieli, mógłby powiedzieć:

– Proszę pani, wszyscy musimy przestrzegać określonych zasad. Pani syn naruszył je i z tego powodu jest mi równie przykro jak pani, ale nic w tej sprawie nie mogę zrobić.

Lincoln jednak nie powiedział nic takiego. Rzekł natomiast:

– No cóż, wydaje mi się, że rozstrzelanie go nie wyszłoby mu specjalnie na zdrowie – i podpisał odpowiedni dokument”.

Historia ta to możliwe przejścia mężczyzny od czerwonej gwałtowności, przez białe zaangażowanie, do czarnej szlachetności. Każdy dostaje trzy rumaki, których dosiada w różnych okresach swego życia. Spada z jednego i wsiada na następnego. Potrzebuje na swej drodze trojakich umiejętności, gdyż każdy rumak ma swoisty chód, każdy płoszy się czym innym i inaczej reaguje na jeźdźcę.

(zrl)

*Robert Bly, *Żelazny Jan*, Rebis 1993

Wiosna

Słońce weszło wysoko
Promyki ziemię muskają
Z sztyletów sopli na dachach
Kropelki wody spadają

Okryte białymi całunami
Lasy, rzeczki i łąki
Znaczą swoje królestwa
Na drzewach pękają pąki

Ptaki lecą z południa
Kwiaty, tam gdzie był śnieg
Nikt nie zatrzyma czasu
Taki jest życia bieg

Dla Joli

Nie prosz mnie o wiersze
Smutek w sobie mam
Myśli me zbłąkane
Gdzieś bez celu gnam

Szukam, ale błędzę
Kocham, nienawidzę
Widząc wkoło smutek
Śmiejąc się nie szydę

Sprzecznosc w każdym zdaniu
Rozdwaja mą drogę
Pisałbym Ci więcej
Lecz pisać nie mogę

Ludzie

Rodzą się
i umierają
Siedzą
Chodzą
Narzekają

Piją
Jedzą
I głodują
Raz się śmieją
Raz źle czują

Płaczą
Krzyczą
Zabijają
Szepczą
Tulą
Kochają

Są potworni
Są wspaniali
Raz jak z gliny
Raz ze stali

Żyją w prawdzie
Lub w obtudzie
Wiecie kto to?
Tak, to LUDZIE.

Miłość

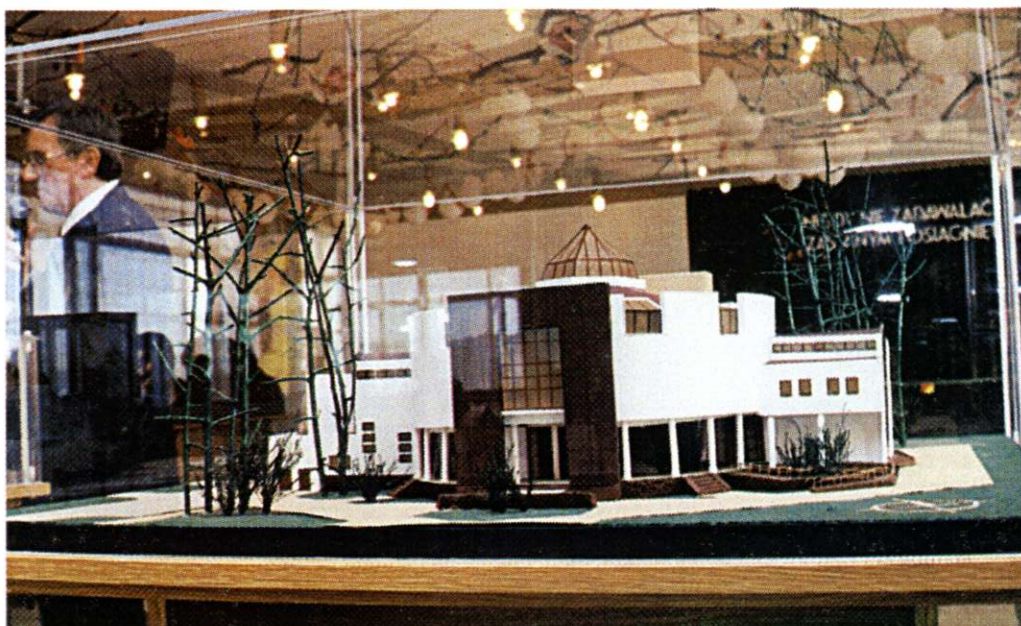
Miłość to rosa na kwiatach
Srebrna w blasku słońca
To powrót do domu po latach
Gdzie wita Cię matka tęskniącą

Miłość to serce bijące kochanej
Szum wiatru i fali pluskającej
przy brzegu
To koniec Twojej drogi nieznanej
I szczęście spotkane w tym biegu.

Miłość to rozum, wola, życie
I rada co innym ją dałeś
I to o czym marzysz ukrycie
A w sercu swym zatrzymałeś

Miłość to dramat też życia
Znaczony przez smutek i łzy
To znak na ziemi jest bycia
To ON, to ja, to TY.

Autorem wierszy jest mgr inż.
Wojciech Kołodziej (pracownik
Samodzielnego Zakładu Termodynamiki
Politechniki Świętokrzyskiej)

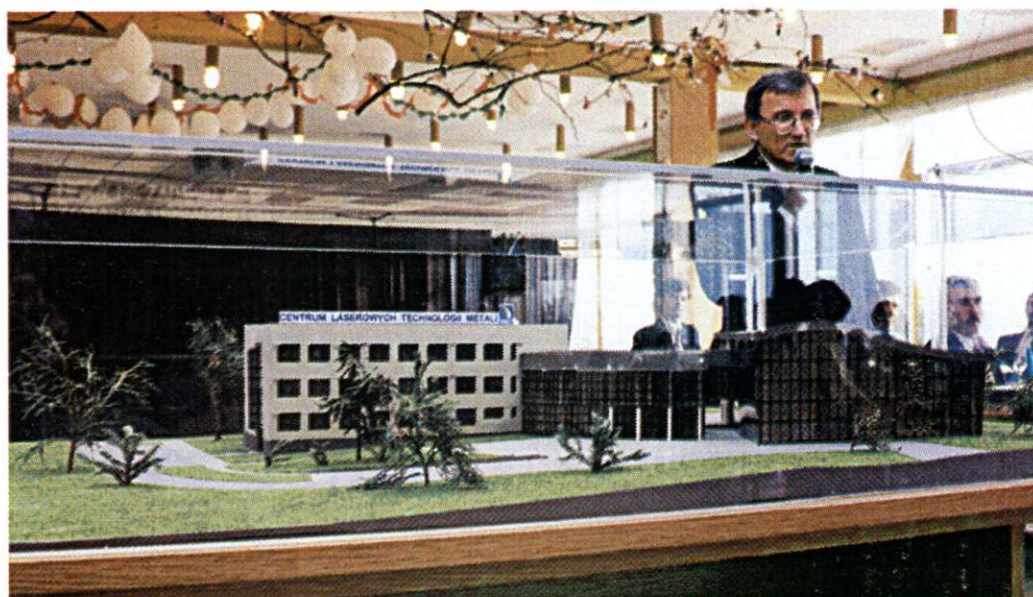

Tak będzie wyglądała supernowoczesna biblioteka akademicka...

Biblioteka akademicka budowana jest z myślą o wszystkich kieleckich studentach. Budowa biblioteki powinna być ukończona za trzy lata, jeśli tylko MEN dotrzyma obietnic finansowania inwestycji.

Inwestycje Politechniki Świętokrzyskiej

Centrum Lasero-
wych Technologii Me-
tali jest argumentem
przemawiającym za
utworzeniem w Kiel-
cach uniwersytetu.
Kieleckie Centrum
będzie prowadzić pra-
ce badawcze oraz peł-
nić funkcje usługowe
dla przemysłu.

...a tak Centrum Laserowych Technologii Metali

INDEKS: Redaktor prowadzący – Krystyna Solakiewicz.

Redaguje zespół: Krzysztof Grysa, Danuta Sikora, Elżbieta Wikło.

Redakcja techniczna – Zuzanna Rejnin. **Łamanie komputerowe** – Wojciech Rębiś.

ADRES REDAKCJI – Politechnika Świętokrzyska, 25-314, Kielce, Al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 7, bud. A, pok. 107, tel. (0-41) 34-24-549.

Druk: Samodzielna Sekcja Poligrafii PŚk., 25-314 Kielce, ul. Studencka, tel. (0-41) 34-24-670

Redakcja zastrzega sobie prawo do zmian i skrótów w dostarczonych materiałach

Prezentacja uczelnianych wydawnictw
amerykańskich na wystawie
zorganizowanej przez Centralę
Handlu Zagranicznego „Ars Polona”
oraz Bibliotekę Główną
Politechniki Świętokrzyskiej

